

1969 மார்ச் 18]

இணைப்பு 1.

[35-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

16. வேளாண்மை.

39. வேளாண்மை மூலதன முதலீடு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தி, வாணிபப் பயிர்கள், வேளாண்மைக் கல்வி, ஆராய்ச்சி உள்ளிட்ட வேளாண்மை மேம்பாட்டு வேலைகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றியும், 1969-70-க்கான வேலைத் திட்டம் பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முகப்புரை.

1968-69-ம் ஆண்டில் அரசு பொதுவாக வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும் குறிப்பாக உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும் முனைப்பான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டது, நாடு நெடுகிலும் வேளாண்மைப் பெருக்கம் காணவும் அது தொடர்ந்து முயன்றது. 1966-67-ல் கண்ட சாதனைகளாலும், 1967-68-ல் பெற்ற ஓரளவு வெற்றியாலும் உற்சாகம் பெற்று (வடகிழக்குப் புருவ மழை குறைவாகப் பெய்த போதிலும்) கூடுதல் உணவு உற்பத்திக்கான ஒரு பேராவல் திட்டம் தீட்டப் பெற்றது. 1967-68-ல் எதிர்பார்த்த 60 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை விட 1968-69-ல் 63 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதே இத் திட்டமாகும். இவ்விலக்கு நோக்கி இத்தனை விரைந்து செயல்பட்டது 10 லட்சம் ஏக்கரில் பல்வகைப் பயிர் முறைத் திட்டத்தையும், 25 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக மிகு விளைச்சல் தரும் ரகத்தைச் சேர்ந்த நெல், சிறு தானியங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தையும் தொடங்குவதற்கு ஏற்ற இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது. விதைகள், பூச்சி நாசினி, உரங்கள் ஆகியவை சில்லறை விறியோகத்திற்குப் போதிய அளவு கையிருப்பில் இருக்க வகை செய்யப் பட்டது. சிறு பாசனத் திட்டங்களும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களும் தீட்டப்பெற்றுப் பெருமளவில் செயல்படுத்தப்பட்டன. நிறுவன நிதி கொண்டு வேளாண்மைக் கடன்கள் முதன் முறையாக மிகப் பெரிய அளவில் வழங்கப்பட்டன. வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனம், நில அடமான வங்கிகள், குறிப்பு செய்யப்பெற்ற வங்கிகள் ஆகியவை வாயிலாகக் கடந்த ஆண்டில் குடியாண்வர்களுக்கு ரூ. 10.50 கோடிக்கு நடுத்தர, நண்டகாலக் கடன்கள் தரப்பட்டன. இவ்வாண்டில் ரூ. 28 கோடிக்கும் அதிகமாக அத்தகு கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சிறப்புறக் காண்பது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டில் ரூ. 45 கோடிக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் தரப்பட்ட குறுகிய காலக் கடன்கள் கூட இவ்வாண்டு ரூ. 48 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் புள்ளிகளை ஒப்பு நோக்கின் வேளாண்மைத் துறையில் போடும் முதலீடு நிதானமாக உயர்ந்து கொண்டு வருவதைக் காணலாம். 1967-68-ன் நிலைப் புள்ளிகள் ரூ. 12.88 கோடியாகும். 1968-69-ன் திருந்திய மதிப்பீடு ரூ. 13.20 கோடியாகும். 1969-70-க்கான வரவு-செலவு அறிக்கை மதிப்பீடு ரூ. 15.99 கோடியாக இருக்கிறது.

மேட்டுர் நீர்த்தேக்கத்தினின்றும் காலம் கடந்து நீர் வழங்கப்பட்டது முதலாம் ஏமாற்றமாகும். அதனை அடுத்து, தென்மேற்குப் புருவ மழை வழக்கமாகப் பொழிவதில் 23 விழுக்காடு குறைவாகப் பெய்ததாலும்,

[1969 மார்ச் 18]

ஆனால் வடகிழக்குப் பருவ மழை முற்றிலும் பொய்த்தது போனது ஒரு பேரிடியாகும். இதனால் நாடு நெடுக 34 விழுக்காடு மழைக் குறைவு ஏற்பட்டது. வானம் மிகுதியும் வழங்கும் வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் கூட 48 முதல் 51 விழுக்காடு வரை வழக்கத் திற்கும் குறைவான மழை நீரைப் பெற நேர்ந்தது. இத்தகு கொடிய வரட்சி நிலை, குறிப்பாக மேற் கூறிய மாவட்டங்கள் அடங்கிய தமிழகப் பகுதியில் இதுகாறும் காணப்படாதவொன்றாகும்.

மாட்சிமை தங்கிய மாநில ஆளுநர் தமது உரையிலும், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தனது வரவு-செலவுப் பட்டியலிலும் 1968-69-ல் ஏற்பட்டுள்ள வேதனைக்குரிய இப்பருவக் கோளாறு குறித்தும் அதனால் விளைச்சலைப் பெருக்க நாம் மேற்கொண்ட பெருமுயற்சிகள் பாதிக்கப் பட்டிருப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

புள்ளி விவர இயக்குநர் இறுதியாகத் தந்துள்ள முன்னறிவிப்புப் புள்ளிகளின்படி, நடப்பு ஆண்டின் இலக்காகிய 63 லட்சம் டன்களுக்குப் பதிலாக 51.28 லட்சம்தான் உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவை பின் வரும் வரிசைப்படி அமையும், எனவே உணவு தானிய உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்சி 8.72 லட்சம் டன்கள் ஆகும்.

(லட்சம் டன்கள்.)

அரிசி		39.33
வனைய நவதானியங்கள், திணை வகைகள்		14.00
பருப்பு வகை தானியங்கள்		0.95

மொத்தம் 54.28

இத்தகைய கொடிய பின்னடைவுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் இத்துறை தனது உலையா முயற்சியால் 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் குறுவை பயிரிடும் தஞ்சை திட்டத்தை அதே அளவில் நிலைபெறச் செய்தும், கடந்த ஆண்டுக் காட்டிலும் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கர் சர்பா, தாளடி அதிக அளவில் பயிரிடும் காட்டியுள்ளது. மாவட்ட அதிகாரிகள் அறிவித்திருக்கிறபடி பின் வரும் பகுதிகள் முற்றிலும் பயிரிடப்படாமலோ அன்றி பாசன வசதியின்றி பயிர்கள் சாகையாகிவிட்டதாலோ பயனற்றுப் போய்விட்டன.

அப்பகுதி	1967-68
யில் பயிரிடும்	விளைச்சல்
பரப்பில்	அளவின்
ஏற்பட்ட	படி எதிர்
குறைவு.	பார்க்கப்படும்
	விளைச்சல்
	குறைவு.

(லட்சம் (லட்சம்
ஏக்கர்கள்) டன்கள்.)

1. நெல்		9.48	8.98
2. சோளம்		5.34	1.60
3. கம்பு		1.83	0.49
4. கீழ்வரகு		1.86	0.75
5. வனைய நவதானியங்களும் திணை வகைகளும்		2.97	0.92
6. பருப்பு வகை		0.11	0.01
		21.59	12.75

1969 மார்ச் 18]

1967-68 விளைச்சல் அளவின்படி, பயிரிடும் நிலப் பரப்பில் 1968-69-க்கு 21 லட்சம் ஏக்கர் குறைந்தவிடப்படியால் கிராமமாக 12.75 லட்சம் டன்கள் விளைச்சல் குறைவு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் மேற் கூறியவாறு 8.72 லட்சம் டன்கள்தான் உண்மையிலேயே வரிசைப்படி விளைச்சலில் குன்றியுள்ளது. விளைச்சலில் குன்றியிருக்க வேண்டிய அளவுக்கும் உண்மையில் குன்றியுள்ள அளவிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் 4.03 லட்சம் டன்கள் ஆகும். 1968-69-ல் பயிரிடப்பட்ட பகுதிகளில் கீழ்க்கண்டவாறு மிகு விளைச்சல் தரும் இனங்களின் உயர்ந்தபட்ச சராசரி விளைச்சலே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

இனம்.	பயிரிடப் பட்ட பரப்பு. ஏக்கர் (லட்சங் களில்.)	1967-68 விளைச்சல் அளவின் படி கூடுதல் விளைச்சல்.	எதிர் பார்க்கப் படும் உபரி உற்பத்தி.	
		(ஒரு ஏக்கரில்)	(டன்)	
1. A.D.T.	27	8.53	150 கிலோ	1.28
2. C.O.	25	2.63	50 ,,	0.13
3. C.O.	25	3.31	50 ,,	0.17
4. I.R.	8	1.65	800 ,,	1.32
5. C.S.H.	1	0.34	750 ,,	0.28
6. H.B.	1	0.99	750 ,,	0.66
7. மக்காசோளம்.		0.20	1,000 ,,	0.20
				4.04

சுருங்கச் சொன்னால் மிகு விளைச்சல் தரும் இனங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தை நிலைபெறச் செய்வதிலும் விரிவுபடுத்துவதிலும் இத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ள விடில் 1968-69-ல் மொத்த உற்பத்தியில் ஏற்படும் குறைவு மெத்த அதிகமாகவே இருந்திருக்கும். இது குறித்து, வேளாண்மை உற்பத்திக்குழு கூட்டிக்காட்டிய வாசகங்களை இந்த குறிப்பிட விழைகிறேன். “எதேனும் ஓராண்டில் பருவ நிலை முடிவடைந்து போனால், அவ்வாண்டில் பத்து லட்சம் டன்களுக்கும் மேலாக விளைச்சலில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுப்போகும்” என்று அக்குழு எடுத்தக் கூறியுள்ளது. இத்தகைய பருவக் கோளாறுகளுக்கிடையிலும் தமிழக விளை நிலங்களில் ஒரு யூனிட்டிற்குரிய உணவு தானிய விளைச்சல் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது என்பதை இங்குக் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1967-68-ல் ஒரு ஹெக்டேரில் 1,451 கி. கிராம்கள் அரிசி உற்பத்தி செய்யப் பெற்றது. பொதுவாக ஏனைய உணவு தானியங்களும் ஒரு ஹெக்டேரில் 1,150 கி. கிராம்கள் உற்பத்தி செய்யப் பெற்றன. இந்தப் புள்ளிகளை கூட அகில இந்திய விளைச்சல் புள்ளிகளைவிட அதிகமானவை. அந்தப் புள்ளிகளின்படி ஒரு ஹெக்டேரில் 1,031 கி. கிராம்கள் அரிசியும், 787 கி. கிராம்கள் ஏனைய உணவு தானியங்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. 1968-69-ல் ஒரு ஹெக்டேரில் 1,489 கி. கிராம்கள் அரிசியும், 1,103 கி. கிராம்கள் ஏனைய உணவு தானியங்களும் கிடைக்குமென்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

உண்மையில் பயிர் வளர்ச்சிக்கு தேவையான நீர் உள்ள இடங்களில் குறிப்பாகப் பாசனத் திட்டப் பகுதிகளில் முந்தைய ஆண்டுகளை விட விளைச்சலில் ஏற்றம் காணமுடிகிறது. ஆனால், பெரும் அளவில் விளை நிலங்கள்—மொத்தம் 9 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக நெல் விளையும் கழனிகள், ஏறத்தாழ 12 லட்சம் ஏக்கர் தானியங்கள் விளையும் நிலங்கள் 0.11 லட்சம் ஏக்கர் பருப்பு வகை பயிராகும் பகுதிகள்—முற்றிலும் பயிரிடப் படாமலும், காலத்தால் மழையின்றி, போதிய நீரின்றிக்காய்ந்தும், தீயந்தும் பாழ்ப்பட்டுப் போயின. இவ்வாண்டிற்கு நாம் திட்டமிட்ட உற்பத்தி இலக்கான 63 லட்சம் டன்களில் நாடு நெடுக எதிர்பார்க்கப்படும் ஏறத்தாழ

[1969 மார்ச் 18]

8.72 லட்சம் டன்கள் விளைச்சல் குறைவுக்கு இதுவே முக்கிய காரணம். இவ்வாறு முடிவடைந்த பருவ நிலைகளால் நமது சாதனைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதால் புதிய நான்காம் திட்டத்தை உருவாக்கும்போது, பருவ நிலை சாதகமாய் அமைகின்ற ஆண்டுகளுக்கும், பருவ நிலையில் கோளாறுகள் ஏற்படுகிற ஆண்டுகளுக்கும் இடையில் உற்பத்தியில் குறைந்துபோகும் அந்தப் பத்து லட்சம் டன்களைச் சரி செய்து கொள்ள ஒரு தாராள இடைவெளி தரப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கூறிய அறிக்கையினின்றும் வாடிக்கையான பாசன வசதிகளோடும் வான் மழையோடும், பூமிக்கடியில் உள்ள நீருற்றுக்களை அகழ்ந்தெடுத்து மேலும் பயன்படுத்துவது தமிழகத்தின் அதி விரைவான தேவை என்பது தெளிவாகும். எனவே பொதுவாக, நான்காம் திட்டத்தில், நீர் வளம் மிக்க பகுதிகளில் நெடிய பரப்பளவில், குழாய்க் கிணறுகள், இறை கேணிகள், வடிமுனைக் குழாய்கள் ஆகியவற்றை அகழ்வதற்குக் கணிசமான முதலீடு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், பூமிக்கடியில் நீருற்றுக்கள் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டறிய U.N.D.P. மேற்கொள்ளப்படுகிறது. விதைகள், உரங்கள், பூச்சி நாசினி, போன்ற ஏனைய தேவைகளைப் பொருத்தமட்டில், வருகிற 1969-70-ம் ஆண்டில் எவ்வித சிரமும் இல்லை. மிகு விளைச்சல் தரும் இனத் திட்டத்தின் கீழ் பல்வகைப் பயிர் வரிசை வகைத் திட்டத்தை இணைத்து மேலும் விரிந்த பரப்பளவில் பயிரிட்டு விளைச்சலைப் பெருக்குவது ஒன்றே 1969-70-ல் கூடுதல் உற்பத்திக்கென நாம் கையாள் வேண்டிய உத்தியாகும். குறிப்பாக, 1968-69-ல் 1.65 லட்சம் ஏக்கரில் உற்பத்தி செய்ததைவிட வருகிற 1969-70-ல் I.R. 5 என்னும் இனத்தை 30,000 ஏக்கரிலும், I.R. 8. என்னும் இனத்தை விளைவு கொடுக்கும் பகுதிகளிலும் ஆக 5.29 லட்சம் ஏக்கர் அடங்கிய பெரிய பரப்பில் பயிரிடும் திட்டத்தை இத்தகைய செயல்படுத்தவிருக்கிறது. புதிய வேளாண்மைச் செயல் முறைகளையும், திட்டங்களையும், சக்தி வாய்ந்த முறையில் செயல்படுத்த, வேளாண்மைத் துறையின் நிர்வாகத்தை சீரமைப்புச் செய்வது மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றெனக் கருதப்படுகிறது. மண்டல கூட்டு இயக்குநர்களை நியமித்தும், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளின் வரம்பினை குறைத்தும் திருத்தி வகுத்தும் இத்துறையைச் சீரமைப்பு செய்யும் கருத்தை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

தமிழகத்தில் ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவ வேண்டும் எனப் பல கோரிக்கைகள் வந்துள்ளன. ஏற்கனவே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ள பிற மாநிலங்கள் அனைத்தும் ஒரு சேர உவகை பெற்று விளைக்கில்லை. இத்தகு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தை இங்கு அமைப்பதனை ஏற்படும் அனுகூலங்களும் நிலையானவை அல்ல. பிற மாநிலங்களில் உள்ள வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் செயல்படும் விதத்தை ஆய்ந்து இம்மாநிலத்திலும் ஒரு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அமைவதால் பயன்விளையும் என்பது குறித்து பரிசீலனை வழங்குமாறு ஒரு நுண்கலைக் குழுவை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

1969-70-ல் முதன் முதலாக மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பு பாடமுறையை அமல்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

1969-70-ல், பணியாளர்களின் திறமை நுட்பம் பெருகும் வகையில், விரிவான பயிற்சித் திட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றுள்ளன.

தனியார் அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் வேளாண்மை வளப் பெருக்க நிறுவனம் ஒன்றைக் கோவையில் அமைக்க வேளாண்மை இயக்குநர் சமர்ப்பித்த தேவைக் கோரிக்கையை வேளாண்மை நிதி நிறுவனம் ஆய்ந்து வருகிறது. அத்தகு நிறுவனங்களின் வாயிலாக பண்ணைத் தேவைகள் வழங்குவதில், கடன்தருதல்போன்ற விவசாயிகளின் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும். நிர்வாகத் துறை யோசனைகள் வழங்குவதிலும் வேலை முறையைச் சீர்செய்வதிலும் கவனம் செலுத்த முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

1969-70-ல் வேளாண்மை, மாவட்ட மும்முரத் திட்டத்தின்கீழ் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கென்று 250 துடைப்பான்களுடன் கூடிய மின் தெளிப் பான்கள் ரூ. 2.28 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் வாங்கி காலத்தில் பயிர் பாதுகாப்பு முன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதால் ஏற் படும் நன்மைகளை விவசாயிகளின் விளை நிலங்களில் நேர் விளக்கம் செய்வதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நேர் விளக்கம் செய்யப் பொறுப்பேற்றுள்ள ஒவ்வொரு விஸ்தரிப்பு அலுவலருக்கும் அதற்குத் தேவையான கருவிகள் வழங்கப் பெறும். இத்தகைய உபகரணங்கள் விவசாயிகளுக்கும் வாடகைக்குத் தரப்படும்.

பருவ நிலை மட்டும் சரியாக அமையுமானால், 1969-70-ல் நடப்பு ஆண்டில் உள்ள உற்பத்திக் குறைவை நிறைவு செய்து கணிசமான அளவில் பெருக்கத்தைக் காட்ட முடியும் என அரசு நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

பின்வரும் பத்திகளில் இத்துறையின் முக்கிய திட்டங்களை விரித் துரைக்கிறோம்.

I. சிறப்புத் திட்டங்கள்.

(அ) மிகுபயன் தரும் தானியவகைத் திட்டம்.

மிகுபயன் தரும் நெல் வகையில் நான்கு வகை நெல்லினை 25 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பிலும், கலப்பு வகை சிறு தானியங்கள், கலப்பு வகை சோளம் ஆகியவற்றை 169 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பிலும் 1968-69-ம் ஆண்டில் விளைவிக்க, திட்டமிடப்பட்டது. மிகு பயன்தரும் நெல் வகையைப் பொறுத்தமட்டில், ஆடுதறை 27 வகை நெல் விளைவு முதலிடத்தைத் தொடர்ந்து பெற்று வருகிறது. இருப்பினும், ஆடுதறை 27 வகை நெல்லினை 16.91 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடத் திட்டமிட்ட போதிலும் இவ்வகை நெல் 8.53 லட்சம் ஏக்கரில் மட்டுமே தற்போது பயிரிடப் படுகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இக்குறைவு கணிசமான அளவு காணப் பட்டது. காரணம், மேட்டுர் கால்வாயில் தண்ணீர் காலதாமதமாக திறந்துவிடப்பட்டமை, அதனால் இவ்வகை நெல்லினை விவசாயிகள் பயிரிட முன்வராமல், செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் நிலையி பருவ நிலைக் கோளாறுகள் ஆகியவை ஆகும். 1968-69-ம் ஆண்டிற்கு கான மிகுபயன்தரும் நெல் வகைத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், குறிக்கோள்ளனவாக எதிர்பார்த்த 25 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் 16.12 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு மட்டுமே பயன்படுத்தப் பெறும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. கலப்பு வகை சிறு தானியங்களை பொறுத்தமட்டில், HB 1 என்ற கம்பு வகை மிகப் பிரபலமான வகையாக அமைந்து விட்டது. எதிர்பார்த்த குறிக்கோள்ளவு 0.97 ஏக்கர் பரப்பிற்கு மேல் 1,600 ஏக்கர் பரப்பளவுமேற்கொண்டு பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. C.S.B. 1 என்ற சோளம், நல்ல விளைச்சலைத் தருவதானாலும், இதைப் பயிரிட விவசாயிகள் பெருவாரியாக முன்வரவில்லை. என்னெனில் இந்தப் பயிருக்கு தீவிரப் பயிர்பாதுகாப்பு முனைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருப்பது தான் காரணம். இதன் விளைவாக, எதிர்பார்த்த குறிக்கோள்ளனவான 51,000 ஏக்கர் பரப்பில், 17,000 ஏக்கர் பயன்படுத்தப்படாமல் போகலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கலப்பு வகை சோளம் 1968-69-ம் ஆண்டில் மிகப் பிரபலமாகியது. இதனை, பருவ நிலைக் கோளாறுகள் நிலவியபோதும் 19,600 ஏக்கர் பரப்பில், அதாவது 1967-68-ல் பயிரிடப்பட்ட 4,000 ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு மாறாக, இவ்வகை சோளம் பயிரிடப் பெற்றதி லிருந்து அறியலாம்.

உள்ளூர் வகை தானியங்களையே பயிரிட்டுக் கொண்டிருப்பதை மாற்றி மிகுபயன் தரும் வகைகளைப் பயிரிடுமாறு விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பான வேண்டி, 1968-69-ம் ஆண்டில் முன்னோடி விளக்கத் திட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. பல மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கும் வண்ணம் எடு மைய நிலையங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு மைய நிலையத் திலும் 100 ஏக்கர் பகுதி ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதில் தக்க

[1969 மார்ச் 18]

மாற்றுப் பயிர் முறையைக் கையாண்டும், முன்னேற்றப் பணி முறைகளைக் கைக் கொண்டும் மிகுபயன் தரும் வகைகள் யாவற்றையும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டது. இதுவரை கண்ட பலனில் இந்த விளக்கத் திட்டம் விவசாயிகளுக்குப் புது வகை பயிர்களின் மேம்பாட்டை விளக்கிக் காட்டும் வகையில் நல்ல பயனை அளித்துள்ளது.

1969-70-ம் ஆண்டில், மிகு பயன் தரும் தானிய வகைத் திட்டப் கணிசமான முன்னேற்றத்தைப் பெற இருக்கிறது. ஏனெனில், I.R. 8 என்ற வகை நெ லினை 5.29 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது. இது 1968-69-ம் ஆண்டில் பயிரான 1.65 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைவிட கூடுதலாகும். இன்னொரு அதிகப்படியான சீரமைப்பாக, 1969-70-ஆம் ஆண்டில் நம்பிக்கையூட்டும், I.R. 5 என்ற வகை நெல், 30,000 ஏக்கரில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் பெரும் பகுதி, தஞ்சாவூர் மாவட்டப் படுகைப் பகுதிகளில் சம்பா, தாளடி பருவங்களில் பயிரிடப்படும். வருகிற ஆண்டில், “ஜயா” “பத்மா” என்ற புதுவகை மிசுபயன் தரும் நெல் வகைகளைப் பயிரிட்டு விரிவாக ஆராய்ச்சிச் செய்யவும் திட்டமிடப்பெற்றுள்ளது. இந்த இருவகை நெல்லும் I.R. 8 வகை நெல்லுடன் பல்விதத்திலும் மென்மையுடையன என்று கருதப்படுகிறது. ஏனெனில், அவை குறுகிய காலத்தில் பயன் தருவதாலும், பூச்சிகளால் வரும் நோயினை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலாலும் இவ்வாறு கருதப்படுகிறது. முன்னோடி விளக்கத் திட்டங்கள் 1969-70-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து வெவ்வேறு மைய நிலையங்களில் கையாளப்படும்.

(ஆ) பல்வகைப் பயிர் முறைத் திட்டம்.

வழக்கமாகப் பயிரிடப்படும் பயிர்களுக்குப் படுகை குறுகிய காலப் பயிர்களைப் பயிரிட்டு, நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள பகுதிகளில் ஒருபோக விளைச்சலை இருபோக விளைச்சலாக்கியும், இருபோக விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் முட்போக விளைச்சலாக்கியும் முன்னேற்றுவதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ் பயறுவகை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துவதும் ஒரு முக்கிய மாறுதல் ஆகும். இம் முறையினால் தமிழ் நாட்டில் பயறுவகை உற்பத்தி பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பல்வகைப் பயிர்முறைத் திட்டத்தின் பெரும் பகுதி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், ஒருபோக சாகுபடி நிலங்களை இரு போக சாகுபடி நிலங்களாக மாற்றுவதின் மூலம் செயல்படுத்தப்பெற்றது. முதலில் ஆடுதறை 27 வகை நெல் பயிரிடப்பட்டது. தொடர்ந்து இரண்டாம் போசமாக நெல் அல்லது வேர்க்கடலை அல்லது மற்ற பருப்பு வகைப் பயிர் பயிரிடப்பட்டது. 1968-69-ல், இத்திட்டத்தின் கீழ், குறிக கோள்ளவான 10 லட்சம் ஏக்கரில், சுமார் 4 லட்சம் ஏக்கரில் மட்டும் இம்முறை வெற்றிபெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைவுக்குக் காரணமாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அமைந்துவிட்டது. ஏனெனில், மேட்டூர் கால்வாய் காலந்தாழ்த்தித் திறக்கப்பட்டதால் ஆடுதறை 27 பயிர் அறுவடையில் தாமதமேற்பட்டு, மீண்டும் மேட்டூர் கால்வாய் மூடப்படுமுன் இன்னொரு போகம் சாகுபடி செய்ப விவசாயிகளால் இயலாமல் போய்விட்டது. இத் திட்டத்தை, நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள செங்கற்பட்டு, வடஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் செயல்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. காரணம் அப்பகுதிகளில், நிலவிய பருவநிலைக் கோளாறுகள்தான். எனவே, குறிக்கோள்ளவின் வீழ்ச்சி கணிசமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்றையப் பாசனத் திட்டப்பகுதிகளில், 1968-69-ம் ஆண்டில் 51,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஒருபோக சாகுபடி நிலங்களில் இன்னுமொரு அதிகப்படியான பயிர் விளைவிக்க இயன்றது. இத் திட்டத்தின் கீழ், சாதத்தூர், கிருஷ்ண கிரி, வீராமை, சி, அமராவதி, திரச்சராப்பள்ளி மாவட்டப் பாசனத் திட்டங்கள் அடங்கும். 1969-70-ம் ஆண்டில், பல்வகைப் பயிர் முறைத் திட்டத்தின் குறிக்கோள்வது 5 லட்சம் ஏக்கருக்கு குறைக்கப்பெற்றுள்ளது. பருவ நிலை சரியாக இருந்தால், இக்குறிக்கோள்விற்கு மேலேயே விளைவு இருக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

(இ) ஏற்றுமதி குறித்த பயிர்கள் திட்டம்.

வேர்க்கடலையும் வாழையும் இத் திட்டத்தின் கீழ் அமையும். வேர்க்கடலை உற்பத்தியை உயர்ந்த அளவுக்கு உயர்த்துவது குறிக்கோளாகக் கொண்டு, வடஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் 1.40 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏழு முழுமுனை அணிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இதன் காரணமாக இப் பகுதிகளில், நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பயிர்களின் சராசரி விளைவு 53 விழுக்காடும், மாணவாரி நிலத்து வேர்க்கடலை விளைச்சல் 43 விழுக்காடும் அதிகமாகியிருக்கின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், இன்னும் 2.85 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைப் பயன்படுத்தி, ஏழு அதிகப்படியான முழுமுனை அணிகள் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது.

தற்போது, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கோயமுத்தூர் மாவட்டங்களில் வாழை முனைப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. சாதாரண விளைச்சலேவிட 60,000 டன் அதிகப்படியான விளைச்சல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் செங்கற்பட்டு, தூத்துக்குடி பகுதிகளில் இன்னும் அதிகப்படியாக 5,000 ஏக்கர் பரப்பளவு இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில வங்கி, வாழை, மற்றும் பழ உற்பத்தி வாரியம் மூலமாக, தூத்துக்குடி பகுதியில் வாழை சாகுபடிக்காக 60 லட்சம் ரூபாய் வழங்க இருக்கின்றது.

(ஈ) வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு, வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம் செயல்பட்டுவருகிறது. இத் திட்டம் இம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 36 வட்டாரங்களில் 13.02 லட்சம் ஏக்கரில் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக மாற்றி, வழக்கமாகக் கையாளப்பட்டுவந்த பயிர் முறையில் ஒரு மாறுதல் இத்திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டில், 5 லட்சம் சம்பா பயிரிடும் நிலங்களை மாற்றியமைக்க ஒரு தொடக்க முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆயினும், மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் காலந்தாழ்த்தி திறந்து விடப்பட்டமையால், 2,003 லட்சம் சம்பா நிலங்களில் மட்டும் குறுகிய காலப்பயிர்களைச் சாகுபடி செய்ய முடிந்தது. மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் காலாகாலத்தில் கிடைத்திருந்தால், சாதனை இன்னும் பெருந்த அளவில் இருந்திருக்கும். 1969-70-ம் ஆண்டில், ஒரு போக நிலங்களை, இரு போக நிலங்களாக மாற்றும் முறை இன்னும் 3 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்குக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பண்ணைத் திட்டங்கள் மூலமாக, இத்திட்டத்தில் பெருவாரியான விவசாயிகளைப் பங்குபெறுமாறு செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பெறும். 1968-69-ம் ஆண்டில், ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், முந்தைய ஆண்டில் பயிரான 2.8 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்கெதிராக 4 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு இரண்டாம் போக நெல் சாகுபடியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். எஞ்சியுள்ள மாற்றப்பட்ட பகுதியில் வேர்க்கடலையும், மற்ற பயிர்களும் சாகுபடி செய்யப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் துணிவுள்ள விவசாயிகள் பலர் IR-8, IR-5 என்ற வகை நெல்லினை பயிர் செய்தனர். தக்க நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து இவ்விரண்டு வகை நெல்லையும் பயிர் செய்தால், பருகைப் பகுதியிலும் நல்ல பயனைப் பெறலாம் என்று தெரிய வந்தது. 1968-69-ம் ஆண்டில், சம்பா, தாளடி கடைசிப் பருவத்தில், IR-5, என்ற வகை நெல் சராசரி 2 டன்கள் விளைச்சலேக் காட்டியிருக்கிறது. எனவே 1969-70-ல் ஆடுதறை-8, கோய முத்தூர் 25 என்ற வகை சம்பா நெல்லுக்குப் பதிலாக IR-5 வகை நெல்லைப் பயிரிட ஏராளமான விவசாயிகள் ஆவலாக இருக்கின்றனர். எனவே, 1969-70-ல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 0.17 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் IR-5 என்ற நெல்லினைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் 2.34 லட்சம் பண்ணைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்

[1969 மார்ச் 18]

பெற்றன. இப் பணியை 1969-70-ல் தீவிரப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பல மைய நிலையங்களில் புது வகை நெல்லான "ஜயா", "பத்மா" ஆகியவற்றைப் பயிரிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பெற்றும், அதனால் ஏற்படும் பயன் ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தால், இவ்வகை நெல்லினைப் பயிரிடும் பகுதிகளை விஸ்தரிக்க ஒரு தனித் திட்டமே வகுக்கப்படும். இந்த மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள 6,171 வடிமுனைக்குழாய்க் கிணறுகளின் பயன் காரணமாக, ஏராளமான விவசாயிகள் கலப்பு வகை சேரளம், கலப்பு வகை மக்காச்சோளத்தையும் கோடைப் பயிராகச் சாகுபடி செய்ய முனைந்துள்ளனர். வடிமுனைக் குழாய்க்கிணறுகள் தோண்டும் விரைவுத் திட்டம் 1968-69-லும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு, 1,304 வடிமுனைக் குழாய்க்கிணறுகள் இவ்வாண்டு தோண்டப்பட்டன. 1969-70-ல் இன்னும் 1,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேற் சொன்ன 6,171 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளில், 1968-69-ல் 3,876 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு, மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள பகுதிகளுக்கு 1969-70-ல் இத்திட்டம் தீவிரப்படுத்தப்படும். நெற்பயிரை வெற்றிகரமாகச் சாகுபடி செய்யும் நோக்கோடு, குறிப்பாகத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கையாளப்படும் மிகுபயன் தரும் நெல்வகை உட்பட, ஒரு திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்படி, 1968-69-ம் ஆண்டில், மண்வளப் பாதுகாப்பு, பாசன நீர் சமாளிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில், பாசன, வடிகால் வசதிகள் பெருக்கப்பட்டன. இத்திட்டம் 1969-70-லும் கையாளப்பட்டு 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பயன்படுத்தப்படும். மிகு பயன்தரும் பயிர்வகைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பணியில் உதவி செய்ய 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் தொடக்கம் முதல் வேளாண்மை மாவட்ட மும்முர திட்டத்தின்கீழ் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் முப்பது அமெரிக்க அமைதிப் படைத் தொண்டர்கள் பணிபுரிவார்கள்.

(உ) இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

நம் நாட்டில் இயங்கிவரும் இத்தகைய திட்டங்களில் இது இரண்டாவதாகும். இம்மாநிலத்தில் 1967-ம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம் 8-ம் தேதி முதல் நீலகிரி மாவட்டத்தில், ஜெர்மனி நாட்டு பண உதவியுடன் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இமாச்சல் பிரதேசத்தில் உள்ள மண்டி எனும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இது செயல்படுகிறது. 1967-68-ல் பருவகாலத்தின் இறுதியில், கோதுமை, உருளைக் கிழங்கு ஆகியவற்றில் ஞாற்றி நார்ப்பத்தேழு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. இதன் விளைவாக, கோடைகாலத்தில், உருளைக்கிழங்கு பயிரோடு, கோதுமையை மாற்றுப் பயிராக வெற்றிகரமாகச் சாகுபடி செய்யலாம் என்று தெரியவந்தது. இம் முறையில் சாதாரணமாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு அரை டன் விளைச்சல் கொடுத்ததற்கு மாறாக 5 டன் விளைச்சலைக் கொடுத்தது. சரியான சாகுபடி முறைகளைக் கையாள்வதன் மூலமும், தர விதைகளைப் பயன்படுத்தியதனாலும் உருளைக் கிழங்கின் விளைச்சல் இரு மடங்காகியுள்ளது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் சாதாரணமாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு 7 டன் விளைச்சலைக் கொடுத்த உருளைக் கிழங்கு, தற்போது 14 டன்கள் விளைச்சலைக் கொடுத்துள்ளது. உருளைக் கிழங்கு பயிரில் பரவிவரும் நெமடோட் (Nematode) என்ற பூச்சி ஒழிப்புப் பரிசோதனையாலும் நல்ல பலன் காணப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளின் செலவைக் குறைப்பதற்காக நெமடோட் பூச்சி கொல்லிமருந்தில் "டெர்ராகர் பி" (Terracur P) என்ற மருந்தின் அளவைக் குறைக்கலாமா என்பது பற்றியும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. நல்ல தரமான, நோய் நொடி யற்ற விதைகள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியான காரியங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வந்த ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக, சீரான பாதுகாப்பு முறைகள் கொண்ட ஒரு திட்டம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, 1969-70-ல் விவசாயிகளின் நலனுக்காகச் செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல், மூன்றாண்டு களுக்கு செயல்படும். 1969-70-ல், நீலகிரி மாவட்டத்து நான்கு வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் விஸ்தரிப்புப் பணி ஐத்திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படும்.

1969 மார்ச் 18]

(ஊ) பயறுகள் உற்பத்தித் திட்டம்.

1968-69-ம் ஆண்டில், குவாலியர்-3 என்ற வகை கானப்பயறு விதை கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்யப்பட்டு, நில ஓரப் பயிராகவும், கரைப் பயிராகவும், கலப்புப் பயிராகவும், 1.26 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் இது பயிர் செய்யப்பட்டது. மேலும், நம் மாநிலத்திலேயே, 500 டன் கானப் பயிறுவிதை கொள்முதல் செய்து 1969-70-ல் விநியோகிக்கப்பட இருக்கிறது. இதனால் 2.5 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் கலப்புப் பயிராக இது சாகுபடியாகும். தற்போது, விதைகள் பூச்சிகள் நீக்கப்பட்டு, பயிர் பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், பயறுவகைச் சாகுபடியில், உரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை விவசாயிகளுக்குத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கோடு, 1969-70-ல் 150 முன்னோடி நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயறு வகை உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கும் நோக்கோடு, பல்வகை பயிர் முறைத் திட்டத்தின்கீழ் பயறு வகைகளை மாற்றுப் பயிராகச் சாகுபடி செய்ய டோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

• II. வேளாண்மை நேர் விளக்கப் பணி.

(அ) தேசிய வேளாண்மை நேர் விளக்கப் பணிகள்.

தேசிய வேளாண்மை நேர் விளக்கப் பணிகள் திட்டம் என்பது, ஆராய்ச்சி மூலம் கிடைத்த கண்டுபிடிப்புகளை, விவசாயிகளின் பயனுக்குக் கொண்டு செல்ல காலதாமதம் இருக்கக்கூடாதென்பதற்காக இந்திய அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். மிகு பயன் தரும் வகை பயிர்த் திட்டத்திற்கு, இந்த நேர் விளக்கப் பணித் திட்டம் மிக்க பேருதவியாக இருக்கிறது. இத் திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், இத் திட்டத்தை விளக்கும் பணியில், சம்பந்தப்பட்ட விஞ்ஞானிகளே முன்னின்று நடத்திக்காட்டுவதாகும். இந்தத் தேசிய நேர் விளக்கப் பணி நிகழ்ச்சிகளில், பல்வகைப் பயிர் வகைத் திட்டத்தின் கருத்தை விளக்கிக் காட்டவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கிடைத்த உச்ச உற்பத்தி என்ன என்பது தெளிவாக்கப்படும். தேசிய நேர் விளக்கப் பணி நிகழ்ச்சிகள் 1968-69-ல் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு, 65 நேர் விளக்கங்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 25 நேர் விளக்கங்கள் ஆராய்ச்சி ஊழியர்களிடமும், எஞ்சிய 40 நேர் விளக்கங்கள் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. 1969-70-ம் ஆண்டில், எந்தெந்த மாவட்டங்களில், விவசாயிகள் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளனவோ, அங்கேயுள்ள ஆராய்ச்சி ஊழியர்களிடமே இந்த நேர் விளக்கப் பணி நிகழ்ச்சிகளை ஒப்படைக்க இந்திய அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் இத்தகையப் பணி, ஆராய்ச்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களால் கோயமுத்தூர், வட ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டம் ஒன்றுக்கு 15 நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகள் வீதம் மொத்தம் 45 நடத்தப்படும். தவிர, மற்றைய மாவட்டங்களில், மாவட்டம் ஒன்றுக்கு 5 நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகளாக 20 முதல் 25 விளக்க நிகழ்ச்சிகள் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளால் நடத்தப்படும். இதில் உள்ள ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில் ஒரு ஹெக்டேக்களுக்கு, மூன்று பேரக சாகுபடியானால் 13 டன்னும், இரண்டு பேரக சாகுபடியானால் 11 டன்னும், குறிக்கோளளவாக நிர்ணயிக்கப்படும். இதுவரை நடத்தப்பட்ட நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகளில் 90 விழுக்காடு அளவிற்கு விளைச்சல் குறிக்கோள் எல்லையைத் தாண்டியிருக்கிறது.

(ஆ) முன்னோடித் திட்ட நேர் விளக்கம்.

1968-69-ல், மிகுபயன்தரும் பயிர் வகைச் சாகுபடியை 100 ஏக்கர் பரப்பளவில் விவசாயிகளுக்கு நேரில் விளக்கிக் காட்டுவதற்காக மத்திய அரசின் உதவியோடு ஒரு புது நேர் விளக்கத் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. இதுபோன்ற எட்டு 100 ஏக்கர் பகுதிகள்

[1969 மார்ச் 18]

ஈரோடு, பொள்ளாச்சி, திருவள்ளூர், காஞ்சிபுரம், இராணிப்பேட்டை, மதுரை, பெரியகுளம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு, மூன்று போக சாகுபடி பற்றிய நேர் விளக்கப்பணி நிகழ்த்த ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நேர் விளக்கங்கள் விவசாயிகளின் நிலங்களிலேயே நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. இதற்கு மத்திய அரசின் மானியம் உண்டு. வேளாண்மைத் துறையினர் கூறும் விதிமுறைகளை விவசாயிகள் கடைபிடிக்கச் செய்வதற்கும் இது அனுசூலமாக இருக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிலும், இந்தத் திட்டம் வேறு எட்டு மைய நிலையங்களில் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்படும். இதற்கென 1.4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) பல்வகைப் பயிர் முறை நேர் விளக்கம்.

1968-69-ம் ஆண்டில், மத்திய அரசின் உதவியோடு, “பல்வகைப் பயிர் முறை நேர் விளக்கம்” என்ற புதுவிதமான நேர் விளக்கத் தொடர் ஒன்று செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் 30 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த நேர் விளக்கத் திட்டங்கள், நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி கொண்ட 5 ஏக்கர் நிலப்பரப்புகளில் நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. இதுவன்றி, இத்தகைய நிலத்தைச் சுற்றியுள்ள மற்ற விவசாய நிலங்களின் பயிரும் கண் காணிக்கப்படுகின்றது. தக்க மாற்றுப் பயிர்களைப் பயிரிட்டு, பயிர் சாகுபடியை தீவிரப்படுத்தும் நோக்கோடு இந்த நேர் விளக்கத் திட்டங்களில், இரு போகம் அல்லது மூப்போக சாகுபடி முறை விளக்கிக் காட்டப்படுகின்றது. 1969-70-ம் ஆண்டில், இத்தகைய நேர் விளக்கத் திட்டங்கள் மற்றைய மாவட்டங்களிலும் நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கென 1.42 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) மண் பக்குவம் செய் நேர் விளக்கத் திட்டம்.

1968-69-ம் ஆண்டில் மண் பக்குவம் செய் நேர் விளக்கத் திட்டம் ஒன்று இந்திய அரசினரால் கீழ்க்கண்ட எட்டு மைய நிலையங்களில், நிலையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 15,000 செலவில், 100 ஏக்கர் கொண்ட பாப்பனவில் செயல்பட ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டது:—

- (1) கும்பகோணம்.
- (2) கிருஷ்ணகிரி.
- (3) இராணிப்பேட்டை.
- (4) கள்ளக்குறிச்சி.
- (5) ஈரோடு.
- (6) காஞ்சிபுரம்.
- (7) இராமநாதபுரம்.
- (8) தென்காசி.

இத் திட்டத்தின்கீழ் மண் பக்குவம் செய்யும் கனிப்பொருளான ஜிப்சம் என்ற களிக்கற்கள் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டு, நிலத்தைப் பண்படுத்தவும், விளைச்சலைப் பெருக்கவும் வழிகோலப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றிய முன்னோடி நேர் விளக்கத் திட்டத்தையும் மண் பக்குவம் செய் நேர் விளக்கத் திட்டத்தையும் மேற்பார்வையிடுவதற்கென தனி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மத்திய அரசின் ஆதரவோடு இத்திட்டம் வேறு எட்டு மைய நிலையங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் இத்தகைய நேர் விளக்கத் திட்டங்கள் வேறு பல மைய நிலையங்களில் நடத்தப்படும். இதற்கென 1.40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பெற்றுள்ளது.

1969 மார்ச் 18]

(உ) வளர்ச்சி வட்டார அளவில் நேர் விளக்கங்கள்.

அமெரிக்க உதவித் திட்டத்தைச் சார்ந்த வளர்ச்சிப் பணி, வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், பண்ணை இயந்திர கருவிகள், மண் நீர் பயன் மேற்பார்வை, பயிர் பாதுகாப்பு பற்றிய வல்லுநர்கள், நமது வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்களுடன் தொடர்புகொண்டு கோயமுத்தூர், வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் 5 நேர் விளக்க நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளனர். தவிர, இவர்கள் தேசிய நேர் விளக்கத் திட்டத்திலும் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அண்மையில், களர் நிலம் உவர் நிலம் பற்றிய மற்றொரு அமெரிக்க உதவித் திட்டத்தைச் சேர்ந்த வல்லுநர் ஒருவர் இங்கு வந்துள்ளார். இத்தகைய நிலங்களின் தன்மை பற்றி அவர் ஆராய்ச்சிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்.

III. விதைப் பெருக்கமும், சான்று வழங்கலும், சோதனை மேற்கொள்ளலும்.

விவசாய உற்பத்தித் திட்டத்தில், விதை ஒரு தலையாய பங்கினை வகிக்கிறது. எனவே, விவசாயிகளுக்குத் தரமான விதைகளை வழங்க, வேளாண்மைத் துறையினர் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளனர் :—

கிராம “சகாயக்குகள்” திட்டத்திற்குப் பதிலாக வேளாண்மைத் துறையினர் மூலமாக தர விதைகளைக் கொள்முதல் செய்து பங்கீடு செய்யும் மாற்றுத் திட்டம்.

எல்லாவித உணவுப் பயிர், தானியப் பயிர் இவற்றிற்கான தர விதைகளைப் பங்கீடு செய்யும் பணிக்கு வழங்கிவந்த உதவித் தொகையை இந்திய அரசு 1967-68-ம் நிதியாண்டுடன் நிறுத்திவிட்டது. இதன் விளைவாக, மேற்கொண்டு இந்த கிராம “சகாயக்குகள்” திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமா என்பதுபற்றி இந்த அரசு ஆராய்ந்து முடிவில் அத் திட்டத்தைக் கைவிடுவதென முடிவு செய்யப்பெற்றுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு மாற்றுத் திட்டமாக, இலாபம் நட்பம் இல்லாத அடிப்படையில், தர விதைகளைக் கொள்முதல் செய்து, வேளாண்மைத் துறை மூலமாகப் பங்கீடு செய்யும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு உருவாக்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், அரசாங்க விதைப் பண்ணையிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆரம்ப நிலை விதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில கிராமங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட சில விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும். இவ் விதைகளின் உச்ச விலைக்குமேல் 10 முதல் 15 விழுக்காடு, உதவித் தொகையாக, குறிப்பிடப்பட்ட சில விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு, பின்னர் இத்தொகை விற்பனை பணத்திலிருந்து வசூலிக்கப்படும். இரண்டாந் தர விதைகளின் கொள்முதலுக்கான குறிக்கோளானவு 1969-70-ம் ஆண்டிற்கு 16,000 டன்கள் என்றும், இதை சுமார் 24,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பெறுவதெனவும் முடிவாகியுள்ளது.

விதை பதனப்படுத்தும்பகுதிகள்.—நான்காவது திட்டகாலத்தில், 4 விதை பதனப்படுத்தும் பகுதிகள் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் முதல் நடவடிக்கையாக, கோயமுத்தூரில், 1969-70-ம் ஆண்டில் விதை பதனப்படுத்தும் இயந்திர வார்ப்புப் பகுதி ஒன்று நிறுவப்படும். இத் திட்டத்தின் நோக்கம், விதைகளை உலர வைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை மின் விசை மூலமோ அல்லது எண்ணெய் சக்தி மூலமோ இயங்கக்கூடியதாக உருவாக்குதலாகும். இது நிலங்களிலோ, அல்லது களங்களிலோ இயக்கப்படும். நெல், மிளகாய், வேர்க்கடலை, சோளம் முதலிய வற்றை வெயிலில் உலரவைப்பதில் சிரமங்கள் இருப்பதால், உணவு தானியங்களையும் வாணிபப் பயிர்களையும் உலர வைக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை உருவாக்கல் இன்றியமையாததாகிறது. விவசாய பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிலையமும், இதுபோலவே விதை உலரவைக்கும் பணிகளில் அக்கறை கொள்ளுமாறு ஊக்குவிக்கப்படும்.

[1969 மார்ச் 18]

விதைச் சட்டம்.—1968-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் திங்கள் இரண்டாம் நாள் முதல், 1966-ம் ஆண்டின் விதைகள், சட்டத்தின் சில பகுதிகளை நடைமுறைக்கு இந்திய அரசு கொண்டிருந்துள்ளது. 1968-ம் ஆண்டின் விதைகள் பற்றிய விதிமுறைகளும், இந்திய அரசாங்கத்தின் தனி அரசிதழில் 1968-ம் ஆண்டில் செப்டம்பர் திங்கள் 2-ம் நாள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறிய அறிக்கை பிரசுரமான தேதியிலிருந்து, விதைகள் சட்டம் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தின்படி மாநில அரசு சில முன் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியுள்ளது அதுபற்றி கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

விதைகளின் தரஒப்புத் திட்டம்.—விதைகள் சட்டப்படி, அச்சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள தரங்களுக்கு ஒப்ப இருக்கும் விதைகள் மட்டுமே விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். மாறாக, அவ்விதைகள் குறிப்பிட்ட தரத்திற்கு மாறாக இருந்து, அத்தகைய தரமில்லா விதைகளை யாரேனும் வழங்கினால், அவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாவர்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில், தனியார்களும் விதை விற்பனையில் ஈடுபடுவதை ஊக்குவிக்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனால் அரசாங்கமே விதைகளைச் சேமித்து வைத்து விற்பனை செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லாமற்போகும். தற்போது பாரி கம்பெனியாரும், திருவாரூர் விற்பனைச் சந்தை சங்கமும் விதைகள் உற்பத்தி, விற்பனையில் ஈடுபட்டுள்ளன. இதே போல் பருத்தி, வேர்க்கடலை போன்ற பயிர்களின் விதை உற்பத்தி விற்பனையில் மற்றும் சில தனியார்கள் ஈடுபட வாய்ப்பிருக்கிறது. விதைகளின் தரம் பற்றிய சான்று வழங்கல், விதைகளின் தரத்தை ஒரே சீராக வைக்க இன்றியமையாததாகின்றது. இதற்காக, விதை தரஒப்புச் சான்று வழங்கும் நிலையம் ஒன்றை நிறுவ, இந்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. தேசிய விதைச் சங்கம், நெல்லைப் பற்றி தரஒப்புச் சான்று வழங்குவதில்லை என்பதையும் இச்சமயத்தில் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். விதைகள் தரஒப்புச் சான்று வழங்குமுன், சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தை, விதை விதைத்த நாள் முதல், அறுவடையாகும் வரை குறைந்தபட்சம், நான்கு முறையாவது நேரில் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு அவ்வப்போது நிலங்களைப் பார்வையிடுவதால், விதைப் பண்ணை உடமையாளர்கள் நவீன முறைகளைக் கையாளத் தூண்டுகோலாக இருக்கும். இதன் விளைவாக, அதிக விதை உற்பத்தியாவதோடு, நல்ல தரமான விதைகளும் கிடைக்க ஏதுவாகிறது. வேண்டாத மற்ற வகைப் பயிர்களை கையெழுத்தல் வேண்டும். அறுவடை சமயத்திலும், மாதிரிக்காக விதை பொறுக்கும்போதும் வேளாண்மைத் துறையினர் உடனிருந்து உதவி, விதையில் கலப்பு ஏற்படாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்வர். மாதிரிக்காக எடுக்கப்பட்ட விதைகள் விதைச் சோதனைச் சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கு குறிப்பிடப்பட்ட தரத்திற்கு ஒப்ப அவ்விதைகள் உள்ளனவா என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்படும்.

ஆண்டுதோறும், 16,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்புள்ள விதைப் பண்ணைகளில் 6,000 முதல் 8,000 டன்கள் வரை விதை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

IV. பயிர் ஊட்டம்

மண்வள ஆராய்ச்சி

மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஏழு—கோயமுத்தூர், ஆடுதறை, கோவில்பட்டி, கடலூர், மதுரை, காஞ்சிபுரம், குடியாத்தம் ஆகிய ஊர்களில் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், ரூ. 75,600 செலவில் இன்னுமொரு மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையம் சேலத்தில் தொடங்கப்பெறவிருக்கின்றது. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் யாவும், மண்வள ஆராய்ச்சியை இலவசமாக நடத்தித் தருகின்றன. மேலும் விவசாயிகள் கைக்கொள்ளவேண்டிய உரமாற்று முறைகளைப் பற்றியும் அரிய யோசனைகள் கூறப்படுகின்றன. ஆடுதறையில் உள்ள

1969 மார்ச் 18]

ஆராய்ச்சி நிலையம் தவிர, மற்ற நிலையங்கள், மாதமொன்றுக்கு 1,250 மண்வள சோதனை செய்யும் தகுதி படைத்தவை, ஆடுதுறையில் உள்ள நிலையத்தில் மாதமொன்றிற்கு 4,000 மண்வள சோதனை செய்யும் வசதியுள்ளது.

இரசாயன உரங்கள்

(i) 1968-69-ம் ஆண்டில், எண்மில்லா அளவிற்கு, வறட்சி நிலை நிலவியபோதும், முந்தைய ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு நைட்ரஜன் உர விற்பனை அதிகமாக இருந்து மகிழ்ச்சியூட்டுவதாக அமைந்தது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் இறுதிவரை 92,000 டன்கள் நைட்ரஜன் உரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 1966-67-ம் ஆண்டில் 85,000 டன்களும், 1967-68-ம் ஆண்டில் 89,300 டன்கள் மட்டும் தான் பயன்படுத்தப்பட்டன. $P_2 O_5$, $K_2 O$ என்ற பாஸ்பேட் பொட்டாசியம் உர வகைகளைப் பொறுத்தவரை, முந்தைய ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு, சோதனைப் புள்ளி விவரங்கள் முன்னேறி உள்ளன. 1968-69-ம் ஆண்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட இரசாயன உரங்களின் புள்ளி விவரம், 1966-67, 1967-68-ம் ஆண்டுகளின் புள்ளி விவரத்தோடு ஒப்பிடப்பட்டுக் கீழே தரப்பட்டுள்ளது :—

தமிழ்நாட்டில் இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டவை

(அளவு—லட்சம் டன்கள்.)

ஆண்டு.	நைட்ரஜன்.	பாஸ்பேட்.	பொட்டாசியம்.	
1966-67		0.85	0.44	0.32
1967-68		0.89	0.30	0.30
1968-69				
(1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர்		0.92	0.31	0.26
இறுதிவரை சாதனை).				

(1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதிவரை சாதனை).

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நமது தேவைகள், 1.75 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரமும், 0.80 லட்சம் டன் பாஸ்பேட் உரமும், 0.70 லட்சம் டன் பொட்டாசியம் உரமும் ஆகும்.

(ii) 1968-69-ம் ஆண்டில் இரசாயன உரம் வழங்கப்பட்ட நிலை திருப்திகரமாக இருந்தது. மத்திய உரக்குழுவிடம் நாம் கேட்ட அளவிற்கு கொடுக்க இந்திய அரசு முன்வந்தது. 1969-70-ம் ஆண்டிலும் உர வழங்கு முறை திருப்தியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அரசாங்கமும் தனியாரும் நிறைய இருப்பு வைத்துள்ளனர். 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முதலாம் நாள் முதல் உள்ளூர் உற்பத்தி யாளர்கள் தங்களின் உற்பத்தி முழுவதையும் பொதுச் சந்தையில் விற்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு உள்ளூர் உற்பத்தியாகும் உரங்கள் யாவும், விற்பனைக்கு வருவதால், உரங்களைப் பெறுவதில் எந்தவிதச் சிக்கலும் ஏற்படாது என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(iii) உரங்கள் வழங்கும் பணியானது, தொடர்ந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தனி வியாபாரிகள் மூலம் நடைபெற்று வந்தது. இந்த உரம் வழங்கும் திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், சில்லரை வியாபார அளவில் மறுபடியும் தனியார் வியாபாரத்தை பரீட்சார்த்தமாக, தஞ்சாவூர், கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, செங்கற்பட்டு ஆகிய குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் மறுபடியும் அனுமதித்ததாகும். உள்ளூர் தயாரிப்பு உரங்களை வழங்கலில் உள்ள கட்டுப்பாட்டைச் சிறிது சிறிதாகத் தளர்த்துவதென்று இந்திய அரசின் கொள்கையையொட்டி, உரங்கள் வழங்கும் வகையினை மறு ஆய்வு இந்த அரசு யிக்கக் கவனத்துடன் செய்தது. இதன் விளைவாக, எங்கெல்லாம் தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையோடு, தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும்

[1969 மார்ச் 18]

உர விற்பனை செய்ய அனுமதி அளிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், கூட்டுறவுத் துறையினருக்கும், நிலைமை வசதியாக இருப்பதோடு, இருப்பு வைக்கும் இடங்களும் பெருகி, விவசாயிகளுக்கு உரங்கள் தாராளமாகக் கிடைக்க வாய்ப்பேற்படும்.

(iv) இரசாயன உரங்களின் விலைகளைப் பொறுத்தவரை, நாணய மதிப்புக் குறைவுக்கு முன்னர் எந்த விலைவாசி நிலவியதோ, அந்த அளவிற்குத் தற்போதும் விலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசை 1967-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் டில்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர் மாநாட்டின்போது கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. நைட்ரஜன் வகை உரங்களின் விலை உயர்ந்தால், நமது விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற நமது அச்சத்தை இந்தியப் பேரரசுக்கு ஏற்கனவே பன்முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எனவேதான், உரங்களின் மீது 10 விழுக்காடு எக்ஸைஸ் வரியும், இறக்குமதி செய்யப்படும் உரங்களின் மீது வரியும் போடப்படும் என்று இந்திய அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அரசினருக்கு முழு வியப்பைத் தருகிறது. இதைத் தொடர்ந்து, 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் முதல் நாளுக்கு முந்தைய இருப்பு உள்பட, இந்திய அரசாங்க உட்குழுவிடம் வாங்கப்படும் உரங்களின் விலைகள் உயர்த்தப்படும் என்ற அறிவிப்பும் இந்திய அரசிடமிருந்து வந்துள்ளது. இத்தகைய விலை உயர்வு, இந்தச் சமயத்தில் முக்கியமானதும், இன்றியமையாததுமான ஒரு பொருளுக்கு விதிப்பது, நமது வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. தங்கள் முடிவினை புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய அரசை இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

(v) உரங்களை வாங்குவதற்காகக் கடன் வசதியளிப்பது பொறுத்த மட்டில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெரும்பகுதி இத்தகைய வசதியையளிக்கின்றன. இந்த முயற்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் அளவிற்கு அரசாங்கம் முன்வருகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் தீவிர உரமிடு திட்டத்தின்கீழ் 207.51 லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடனை வழங்கப்பட்டது. 1968-69-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக, 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, பின்னர் அது 300 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்காக, 250 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மிகு பயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டத்தின்கீழ் பங்கு பெறும் விவசாயிகளும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினராயுமில்லாத விவசாயிகள் இந்தத் தீவிர உரத்திட்டத்தின்கீழ் கடன் வசதி பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள்.

(vi) இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் புரிந்துகொண்டு வரும் இந்தச் சமயத்தில், அவர்களுக்கு நல்ல தரமான உரங்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பது அவசியமாகிறது. இதற்கெனத் தனியாக ஒரு உரத் தலைமை ஆய்வாளர் அலுவலகம் அனுமதிக்கப்பட்டு, வேளாண்மைத் துணை இயக்குநர் அளவில் ஒரு அதிகாரியும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். இவ்வலுவலகம், வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் நேர் பார்வையில் இருந்து வரும். நமது மாநிலத்தில் தரமான இரசாயன உரங்கள் வழங்கப்படும் பொறுப்பு இவர்களுக்கு உண்டு.

பயிர் வளர்ச்சியில் இரசாயன உரங்கள் விரைவான பயனைத் தர பயன் படுகிறது என்றாலும், மண் மூலமாக இயற்கையில் கிடைக்கும் உரங்களின் மேன்மை மிக முக்கியமானதாகும். இந்த வகையில், பசுந்தழை உரம், கிராமக் கலவை எரு, மண் பக்குவம் செய்தல் ஆகியவை முதலிடமாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கீழ்க்கண்ட சில திட்டங்கள் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன :—

(1) பஞ்சாயத்துக்கள் பசுந்தழை விதை உற்பத்தி செய்யும் முன்னோடித் திட்டம்.

(2) கழிவு எரு.

1969 மார்ச் 18]

- (3) நகர்ப்புறக் கலவை எரு.
- (4) நலம் விளக்கும் கிருமி வளர்ப்பு.
- (5) மண் பக்குவஞ் செய்தல்.

(அ) பஞ்சாயத்துக்கள் பசுந் தழை விதை உற்பத்தி செய்யும் முன் னோடித் திட்டம்.—1963-64 முதல் 1966-67 வரை, பசுந்தழை உர உற்பத்திக்கென 125 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 7.81 லட்சம் ரூபாய் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. புதுப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கடன் வழங்கும் யோசனை கைவிடப்பட்டுவிட்டது. ஏற்கனவே கடன் வழங்கப்பட்டுள்ள பஞ்சாயத்துக்களில் பசுந்தழை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முயற்சியில் முழுக் கவனமும் செலுத்தப்படத் திட்டமிடப்பெற்றுள்ளது.

(ஆ) கழிவு எரு.—மூன்றாவது திட்டக் கால இறுதியில், கழிவு எரு உற்பத்தியின் உள்வு 1.24 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1966-67-ம் ஆண்டில் உற்பத்தியின் அளவு 1.51 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1968-69-ம் ஆண்டில் இது 2.20 லட்சம் டன்களாக உயரும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. நான்காவது திட்டக்கால இறுதியில் இது 3 லட்சம் டன்களாக உயரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) நகர்ப்புறக் கலவை எரு.—கழிவுப் பொருள்களை உரமாக மாற்றி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 1968-69-ம் ஆண்டில், சதுவரை மொத்தம் 6.54 லட்சம் ரூபாய் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், 4.36 லட்சம் டன் தரமான உரம் உள்ளாட்சி மன்றங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டிலும் கடன்கள் தொடர்ந்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். இவ்வாண்டுக் கென 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. உர உற்பத்தி அளவில் நடும் ஏற்படாமல், சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு, அதற்கான செலவில் 25 விழுக்காட்டிற்கு மேற்படாத அளவிற்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கென, இத்தகைய உதவித் தொகைக்காக 1 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) நலஞ்செய் கிருமி வளர்ப்பு.—1968-69-ம் ஆண்டில், 11,000 எஸ்.ஸ்கைபுள்ள கிருமி வளர்ப்புக் குடுவைகள் பசுந்தழை போன்ற மூடுவதை பயிர்களின் விதைகள் பாதுகாப்பிற்காக, விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1969-70-ம் ஆண்டிலும் இத்தகைய குடுவைகள் 20,000 தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட இருக்கிறது.

(உ) மண் பக்குவஞ் செய்தல்.—ஜிப்ஸம் என்ற கனிக்கற்களைப் பயன்படுத்தி, களர் நிலங்களையும், உவர் நிலங்களையும், பண்படுத்த முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கென ஜிப்ஸம் என்ற கனிக் கற்களின் விலையில் பாதிமை உதவிப் பணமாகத் தள்ளப்பட்டு வழங்கப் படுகின்றது. இந்த உதவிப் பணத்திற்காகும் செலவை மாநில அரசும், மத்திய அரசும் சரிசமமாக ஏற்கின்றன. இதைப் போலவே நிலத்தில் உள்ள அமிலத் தன்மையைப் சீராக்க, சுண்ணாம்புக் கற்களைப் பயன்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1,000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பண்படுத்திச் சீரமைக்க 2,000 டன் கனிக் கற்கள் வழங்கும் குறிக்கோள் அளவுடன் இத் திட்டம் 1966-67-ம் ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்றது. 1967-68-ம் ஆண்டில் 1,490 டன் கனிக் கற்கள் வழங்கப் பெற்றன. 1968-69-ம் ஆண்டு (1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதி வரை) 1,300 டன்கள் வழங்கப்பெற்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில் வழங்குவதற்கென, 5,000 டன் கனிக் கற்களும் 1,000 டன் சுண்ணாம்புக் கற்களும் வாங்குவதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

V. பயிர்ச் செடிப் பாதுகாப்பு.

1968-69-ம் ஆண்டில், நெல், வேர்கடலை, பருத்தி, கேழ்வரகு முதலிய உணவுப் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கோடு விமான மூலம் பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தெளிக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

[1969 மார்ச் 18]

1967-68-ல் 2.99 லட்சம் ஏக்கரிலும் இவ்வித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால், 1968-69-ல் 2.38 லட்சம் ஏக்கரில் மட்டும் இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இக்குறைவுக்குக் காரணம், பயிர் செய்யப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பு. செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் குறைந்து விட்டதுதான். இதைப் போன்று வேர்கடலையைப் பொறுத்தவரை குறிக்கோளளவான 0.67 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு மாறாக 0.43 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மட்டும், விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. குறைவுக்குக் காரணம், அது சமயம் நிலவிய பருவநிலைக் கோளாறுதான். இந்த இரு பெரும் பயிர்கள் தவிர, 6,000 ஏக்கர் பருத்தியும், 3,000 ஏக்கர் கேழ்வரகும், விமானத்திலிருந்து தெளிக்கப்பட்ட மருந்து மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டில், இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி சுமார் 3.50 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பயனளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1969-70-ம் ஆண்டின்போது, 500 மின் விசை மருந்து தெளிப்பாள்கள் வாங்கி, விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்கு விடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டில், எலித் தொல்லையை ஒழிக்க இந்திய அரசால் ஒருத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, இத் திட்டத்தின்படி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50 காசுக்கு மேற்படாத வகையில் எலி கொல்லும் மருந்துகள் இலவசமாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டம் 2.50 லட்ச ரூபாய் செலவில், 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்குப் பயன்படும் 1969-70-ம் ஆண்டிலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகளின் தரத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, மூன்று பூச்சி கொல்லி மருந்து ஆய்வகங்கள் ஏற்கனவே, கோயமுத்தூர், ஆரேதறை, கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இதுபோன்ற மற்றொரு ஆய்வகம் காஞ்சீபுரத்திலும் நிறுவப்படும். விவசாயக் கிடங்குகளில் இருக்கும் மருந்துகளிலிருந்து மாதிரிகள் வருவித்து, இவ்வாய்வகங்களுக்கு அவ்வப் போது அனுப்பப்பட்டு, இந்தியத் தரக் கழகம் விதித்த தரங்களுக்கு ஏற்ப இம்மருந்துகள் இருக்கின்றனவா என ஆராயப்படுகிறது.

தற்போது, பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள் உரிய விலையில் 65 விழுக்காடு அளவில் விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படுகின்றன. எஞ்சிய 35 விழுக்காடு உதவிப் பணமாக அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்த உதவிப் பணத்தை அடியோடு நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று திட்டக் குழுவும், இந்திய அரசும் நமது அரசை வற்புறுத்திய போதிலும், இந்த அரசு இந்த உதவித் தொகையை ஆண்டொன்றுக்கு 5 விழுக்காடு வீதம் படிப்படியாகக் குறைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இக் குறைவு, நான்காம் திட்டக்கால இறுதியில் பத்து விழுக்காடாக இருக்கும்.

VI. வாணிபப் பயிர்கள்

வேர்கடலை.—1967-68-ம் ஆண்டில் சாகுபடி செய்யப்பட்ட பரப்பளவு 22,45,400 ஏக்கர்களும், 1968-69 (1969-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31-ம் நாள் முடிய) 21,80,950 ஏக்கர்களும் ஆகும். வேர்கடலை உற்பத்தியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த இந்திய அரசு செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில், சீர்திருந்திய ஏற்றுமதித் திட்டமொன்றை வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தென் ஆற்காடு, கோயமுத்தூர், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 6 முனைப்புத் திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில், இன்னுமொரு முனைப்புத் திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 1.04 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவப்படும். 1.84 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு அதிகப் படியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, 0.62 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

தற்போது கிடைக்கும் TMV 2 என்ற வகையைவிட TMV 7 என்ற ஒரு புதுக் கொத்து வகையை, அது குறுகிய காலத்தில் அதிகப் பயன் தரும் தன்மையைக் கருதி, முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், அவ்வகைப் பயிரைப் பிரபலப் படுத்தப்படுகிறது.

பருத்தி.—நமது மாநிலத்தில் சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி தற்போது பயிரிடப்படுகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில், 8,99,675 ஏக்கர் நிலத்திலும், 1968-69-ம் ஆண்டில், ஜனவரித் திங்கள் முடிய 7,76,450 ஏக்கரிலும் பருத்தி சாகுபடி செய்யப்பட்டது. நிலையான பாசன வசதியுள்ள பகுதிகளில் மேற்கொண்டு பருத்தி சாகுபடியை விரிவுபடுத்த இயலாத காரணத்தால் நான்காவது திட்ட காலத்தில், பருத்தி சாகுபடியைத் தீவிரப்படுத்தி, உற்பத்தியை நான்காவது திட்டகால இறுதியில் 4:50 லட்சம் டன் பேல் கட்டுகளிலிருந்து 5:50 லட்சம் பேல் கட்டுகளுக்கு உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், நிலையான பாசன வசதி பெற்ற பருத்தி சாகுபடி முனைப்புத் திட்டமல்லாத பகுதிகளில் கிடைப்பதை விட 80 முதல் 100 விழுக்காடு அதிக பலனைத் தந்துள்ளது. இதுவரை, நிலையான பாசனப் பருத்திப் பகுதிகள் பெறும் பான்மையாக, முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டன. எனவே, 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து, மாவாரி நிலப் பருத்திச் சாகுபடியையும் முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரத் திட்டமிடப் பெற்றுள்ளது. பருத்தி உற்பத்தித் துறையில் உள்ள ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், MCU 5 என்ற வகைப் பருத்து வெளியீடு தான். இந்த ரகப் பருத்தி எல்லா சோதனைகளிலும் வெற்றி பெற்று இருக்கிறது. தரத்தையும், நூற்புக் கொள்ளளவையும் பொறுத்தமட்டில், இந்த நாட்டிலேயே மிக உயர்ந்த ரகப் பருத்தி இதுதான்.

உருளைக்கிழங்கு.—உருளைக்கிழங்கு சாகுபடியாகும் மொத்தம் 31,000 ஏக்கர்களில், 19,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு, நிலகிரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்துள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டில், 1,149 ஏக்கர் பரப்பளவு பயன்படுத்தப்பட்டது. 1968-69-ம் ஆண்டில், 4,902 ஏக்கர் பரப்பளவு உருளைக்கிழங்கு சாகுபடியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. பயிர் முற்றுங்காலத்து நேர்ந்த நோய் காரணமாகவும், பூச்சி அரிப்பு காரணமாகவும், இந்தச் சாகுபடி நிலகிரி மாவட்டத்தில் அழியும் தருணத்தில் இருக்கின்றது எனவே, கொடைக்கானலிலும், ஓசூர் பகுதிகளிலும் மாற்று நிலங்கள் திருத்தப் படுகின்றன. இத்தத் திருத்தப் பணி காரணமாக, கொடைக்கானல் பகுதியில், 2,000 ஏக்கரில் இருந்து 12,000 ஏக்கர் பரப்பாக உயர்ந்து உள்ளது. இதேபோல், ஓசூர் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் உருளைக்கிழங்குச் சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பு படிப்படியாக அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

தென்னை.—தற்போது தென்னை சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பு 1.30 லட்சம் ஏக்கராகும். 1967-68-ம் ஆண்டில் 7,970 ஏக்கர் பரப்பளவும் 1968-69-ல் 6,941 ஏக்கர் நிலமும் தென்னை சாகுபடியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

இலங்கை, பர்மா அகதிகள் மற்றும், நிலமற்ற ஏழைக் குடும்பத் தாருக்கு புனர் வாழ்வளிக்கும் நோக்கத்தில், கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் தென்னை சாகுபடியைப் பெருக்க ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் 5 ஏக்கர் நிலமும், தேவைப் பறும் நிதியுதவியும் அளிக்கப்படுகின்றன.

நமது மாநிலத்தில், தென்னை உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக எடுக்கப் பட்டுள்ள மற்றொரு முக்கிய நடவடிக்கை, கலப்பு தென்னைப் பயிர் வளர்ப்புக்கான திட்டமாகும். உயரமாக வளரும் தென்னை வகையோடு, குள்ளமாக வளரும் வகையைச் சேர்த்து, கலப்புத் தென்னை உருவாக்கப் படுகிறது. இதனால் இளஞ்செடியில் உள்ள கலப்பு வீரியத்தைப் பயன்படுத்த முடிகிறது. இத்தகைய கலப்புத் தென்னைப் பயிரைச் சோதனை சாகுபடி செய்து பார்த்ததில், வளர்ப்பு முறையிலும் சரி, பலனளிப்பதிலும்

[1969 மார்ச் 18]

சரி, மிகக் குறிப்பிடத் தக்க முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. இந்தத் திட்டப் படி, தொடக்கத்தில் ஆண்டொன்றிற்கு 5,000 கலப்புத் தென்னை வீதம் உற்பத்தி செய்யப்படும். இந்த உற்பத்தி படிப்படியாக அதிகரிக்கப்படும்.

1969-70-ம் ஆண்டில், 78,000 ரூபாய் செலவில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி.—ஆண்டொன்றிற்கு 5,000 ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு முந்திரிச் சாகுபடியை விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டில் 7,000 ஏக்கர் பரப்பளவும், 1968-69-ம் ஆண்டில் 6,693 ஏக்கர் பரப்பளவும் முந்திரிச் சாகுபடியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் முனைப்புத்திட்ட அடிப்படையில் சுமார் 2,500 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரிச் சாகுபடித் தீவிரப்படுத்த இந்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் ஒன்று இருக்கின்றது. 1967-70-ம் ஆண்டில், இத் திட்டத்தின் கீழ், 5,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் 5,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில், தென்னைச் சாகுபடியைத் தீவிரப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கரும்பு.—கரும்பு சாகுபடியாகும் நிலப் பரப்பும் உற்பத்தியும் 1966-67 1967-68-ம் ஆண்டுகளில் கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்தன :—

ஆண்டு.	சாகுபடியான கரும்பு உற்பத்தி.	
	நிலப் பரப்பு.	
	(லட்சம் ஏக்கர்.)	(லட்சம் டன்.)
1966-67	 2.18	68.97
1967-68	 2.35	75.59

1968-69-ம் ஆண்டிற்கும், 1969-70-ம் ஆண்டிற்கும் உற்பத்திக் குறிக் கோளளவு முறையே 88.50 லட்சம் டன்களும், 91.1 லட்சம் டன்களும் ஆகும். பருவநிலைக் கோளாறுகள் நிலவியபோதும், 1968-69-ம் ஆண்டில் எதிர்பார்த்த குறிகோளளவை அடைந்துவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்கு அறிக்கப்பட்டுள்ள விலைச் சலுகையும், கரும்பாலை உள்ள பகுதிகளில் கடைப்பிடிக்கப்படும் முனைப்புத் திட்டமும் தான்.

தற்போது மாநிலத்தில், 37 கரும்பு உற்பத்தி நிலையங்களும், 5 முனைப்புத் திட்டங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டில் இந்த முனைப்புத் திட்டத்தை, புகளூர், வடபாதிமங்கலம், அலங்காநல்லூர் ஆகிய மூன்று கரும்பாலைப் பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் இன்னும் இரு உற்பத்தி நிலையங்கள் கிருஷ்ணகிரி பெரம்பலூர் ஆகிய இடங்களில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேம்படுத்தப்பட்ட சாகுபடி முறை மூலமும் ரசாயன உரங்கள் இயன்ற அளவு காலத்தே பயன்படுத்தியும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கான கரும்பு விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதே இச் செயல்முறையின் நோக்கம் ஆகும். மேலும், கரும்பு சாகுபடியில் மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் கையாளுவதன் அவசியத்தை விவசாயிகளுக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டு முன்னேற்றமடையாத பேட்டை-வாய்த்தலை கரும்பாலைப் பகுதியில் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67, 1967-68 ஆண்டுகளில் கரும்பு உற்பத்திக்காகவும் சாலை அமைப்புக்காகவும் ஆன செலவு கீழ்க்கண்டவாறு ஆகும் :—

	(ரூ. லட்சம்.)
1966-67	 26.01
1967-68	 18.40

1969 மார்ச் 18]

1968-69-ம் ஆண்டிற்கு செலவு ரூ. 31.54 லட்சம் எனப் மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கு கரும்பு உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக ரூ. 33.90 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1966-67-ம் ஆண்டு சாலை அமைப்புப் பணியிற் கண்ட சாதனை 16 கிலோ மீட்டர்கள் ஆகும். 1967-68-ம் ஆண்டில் இச்சாதனை கற்கலைப் பரப்பித் தார் போடும் பணி உட்பட 124 கிலோ மீட்டர்களாகும். 1968-69-ல் 60 லட்ச ரூபாய் செலவில் 19 புதிய சாலை அமைப்புப் பணிகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் இந்தப் பணிகளுக்காகவும் முந்தையாண்டுகளில் நிறைவேறுது எஞ்சி நிற்கும் பணிகளை முடிப்பதற்காகவும் சுமார் 30 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிலும் வேலையின் வேகத்தை முடுக்கிவிடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு 1969-70-ம் ஆண்டில் சர்க்கரை ஆலைப் பகுதிகளில் கிணறு தோண்டும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் முதன்முதலாக சேலம் கோயம்புத்தூர், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள ஆலைப் பகுதிகளில் 150 கிணறுகள் தோண்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கரும்பு சாகுபடியாளர் விற்பனை செய்கின்ற கரும்புக்கு சர்க்கரை ஆலைகள் தர வேண்டிய குறைந்தபட்ச விலையை ஆண்டுதோறும் இந்தியப் பேரரசு நிர்ணயிக்கிறது. இந்திய அரசு நிர்ணயித்த குறைந்தபட்ச விலையை மாற்றியமைக்க மாநில அரசுக்குச் சட்ட பூர்வமான அதிகாரம் இல்லை. இருப்பினும் 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் இருபத்து மூன்றாம் நாள் அன்று இந்திய அரசின் உணவு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் கரும்பு சாகுபடியாளர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் சர்க்கரை உற்பத்தியாளர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து ஒரு கூட்டம் நடத்தினர். மேலும் 1969 பிப்ரவரி திங்கள் 20-ம் நாள் மேற்கூறிய இரு சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்திய பின்னர் தனது நன்முயற்சியால் கரும்பு சாகுபடியாளருக்கும் சர்க்கரை ஆலை அதிபர்களுக்கும் இடையே ஒரு சமரச முடிவை ஏற்படுத்தினர். இதன்படி கரும்பு சாகுபடியாளர் 1968-69-ல் வரங்கிய கரும்பிற்காக ஒரு ரியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு உறுதினையாக இருந்தார்.

கோகோ.—சுவை நீராயும் உணவாயும் பயன்பெறும் பயிராதலின் கோகோ தன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. 1967-68-ல் 60 ஏக்கர் பரப்பளவில் இது பயிரிடப்பெற்றது. 1968-69-ல் மேலும் 27 ஏக்கரில் விஸ்தரிக்கப் பெற்றது. வெளிநாட்டுச் சந்தையில் மிகுந்த கிராக்கி இருப்பதாலும், உள் நாட்டிலும் உட்கொள்வோர் தொகை பெருகி வருவதாலும் இப் பயிரின் வளர்ச்சி அன்னியச் செல்வாணியை ஈட்டவும் சேர்க்கவும் பெரும் அளவு பயன்படும். இத்தகு வளர்ச்சிக்கான முன்னோடித் திட்டமாக மங்கலம்கோட்டு, பேச்சிப்பாறை, பாபநாசம் ஆகிய மூன்று வழிகாட்டி மைய நிலையங்களில் கோகோ தயாராகிறது.

கனிகள்.—கனி ஈட்டத்தைப் பெருக்க, 7,600 ஏக்கர் நிலப் பரப்புக்கும் மேலாக பழத்தோட்டங்கள் உருவாக்கப்படும். இந்நாட்டுத் திராட்சைப் பயிரிடு வோர் காட்டியுள்ள விழுமிய விளைச்சல், கனி ஈட்டத் திட்டத்தில் ஊக்கத் தரத் தக்க ஓர் அறிகுறியாகும். கிருஷ்ணகிரி, கோயம்புத்தூர் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 20,000 மதிப்பிடத்தக்க வருவாயைத் தரும் அளவுக்கு 25,000 கிலோ கிராம்கள் உச்ச அளவு விளைச்சல் 1968-ல் செய்ய பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், நேரில் கண்டு விளக்கம் பெறும் மைய நிலையங்களையும் நூற்று பயிரிடும் பகுதிகளையும் உதவும் வகையில் மேலும் நான்கு மாதிரி பழத் தோட்டங்கள்-பூந்தோட்டங்கள் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1969 மார்ச் 18]

காய்கறிகள்.

வேளாண்மைத்துறை வாயிலாகவே காய்கறிகளைப் பயிரிட்டு நியாய விலையில் அவற்றைக் கருக்கழியாத நிலையில் மக்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கம். வண்டலூர் கிராமத்தில் 58 ஏக்கரும் மலைச்சாலை நிலவுடைமைப் பகுதியில் 15 ஏக்கரும் மன்னூர் கிராமத்தில் 100 ஏக்கரும் உள்ளிட்ட மூன்று பகுதிகளை இதற்கென தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். மலைச்சாலை பண்ணையில் காய்கறி பயிர்ச்செலவு முன்னரே தொடங்கியாகிவிட்டது. ஆனால் மன்னூர் பகுதியில் போதிய பாசன வசதிகளுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்துடன் கூடவே பயிரிடுவோரும் பயன் கொள்வோரும் பங்கேற்றுள்ள ஒரு தனிச் சங்கம் அமைத்து அதன் மூலம் சென்னை நகரில் காய்கறிகளை விற்பதற்கான திட்டம் ஒன்றும் முடிவாகியுள்ளது. இதற்காக 1969-70 வரவு-செலவுப் பட்டியலில் ரூ. 1 லட்சத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பயிரிடும் கொல்லையிலிருந்து நேரடியாகப் புத்தம் புதிய காய்கறிகளைச் சேகரித்து காய்கறி வண்டி மூலம் அவற்றைச் சென்னை நகருக்குக் கொண்டு வர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

VII. நிலத் திருத்தம்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு.

(அ) மாணவார் பகுதிகளில், சமவெளிகளில், குன்றுகளில் உள்ள விளைச்சல் நிலங்களில் மண், நீர்வளப் பாதுகாப்புப் பயிற்சிகள்.

மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், மண் அரிப்பைப் பலமாகத் தடுத்து ஈரத்தைப் பக்குவமாய்க் காத்துப் பயிர் வளர்ச்சிக்கு நன்முறையில் நீர் பாய உறுதுணை புரிகிறது. 1966-67-ல் குன்றுகளிலும், சமவெளிகளிலும் 92,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் 1967-68-ல் 93,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் இது கையாளப்பெற்றது. 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் 65,000 ஏக்கர் குன்றுகளிலும் சமவெளிகளிலும் இப்பாதுகாப்பு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், 1968-69-க்கான இலக்கு 95,000 ஏக்கர் ஆகும். 1969-70-ல் மண், நீர் வளப் பாதுகாப்பு முறைகளை 96,350 ஏக்கரில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் குன்றுகளில் 1,560 ஏக்கரும், சமவெளிகளில் 94,800 ஏக்கரும் தமிழகம் முழுவதிலும் 23 துணைப் பிரிவுகளாக்கி ரூ. 87 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் இதனை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) பெரிய, நடுத்தர, சிறு பாசனங்கள் நடைபெறும் பகுதிகளில் மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு முறைகள்.

1969-70-ல் ரூ. 1.43 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் சாத்தனூர் அணைத் திட்டப்பகுதிகளில், பாசன வடிகால் கால்வாய்களில் சரிவு சிதையாமலும் கழனிகளின் சமனம் கெடாமலும் தேர்ந்தெடுத்த சில இடங்களில் இந்தப் புதிய திட்டத்தைப் அமல்படுத்த இருக்கிறோம்.

உவரும் களரும் மிகுந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தும் பணியும் மேற்கொள்ளப்படும். 1969-70-ல் விரிவான மண்ணோதனை வேலை நடைபெறும். 100 ஏக்கரில் நிலத்தைச் சமன்படுத்தும் பணியும் 100 ஏக்கரில் வடிகாலும் மடைப்பினலும் ஏற்படுத்தும் வேலையும் நடைபெறும்.

(இ) கணவாய்க் கட்டுப்பாடும் அதைப் பண்படுத்தலும்.

பாதுகாப்புப் பகுதிகளில் மேலும் சரிவுகள் ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்வதும் முன்னரே சரிந்து போன மலைப் பகுதிகளைச் சரிசெய்வது பயன் பெறும் வண்ணம் மாற்றி அமைப்பதும் கணவாய் பண்படுத்தும் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மலைச் சரிவுகளைப் பண்படுத்தும் இத்திட்டத்தை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 390 ஏக்கர் பரப்பளவில் நிறைவேற்ற அரசு

1969 மார்ச் 18]

ஒப்பம் அளித்திருக்கிறது. இயந்திர உதவிகள் கொண்டு நடைபெறும் பணிகளைத் தவிர்த்து பல்வகைத் தருக்களையும் செடிக்களையும் மண் வளத் திற்கேற்ப வளர்ப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். 1968-69-ல் தென ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் அரசு அங்கீகரித்த திட்டப் பணிகளில், எஞ்சிய 370 ஏக்கரிலும் 1969-70-ல் வேலைகளை இயற்றி முடிக்கப்படும். 73 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏற்கனவே நட்டு வைத்துள்ள கன்றுகளையும் தருக்களையும் 1969-70-ல் பாதுகாத்து நிரூற்றி வளர்த்தாக வேண்டும்.

இத்தகைய திட்டம் ஒன்றை வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்துக்கும் விஸ்தரிக்க இருக்கிறோம். சுமார் 638 ஏக்கர் பரப்பளவைப் பண்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். 1969-70-ம் ஆண்டில் இதற்கென்று 2.00 லட்ச ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஈ) சேலம் மாவட்டத்தின்கண் உள்ள நீர் பிடிப்புப் பகுதிகள் உவர் நிலங்கள், களர் நிலங்கள் ஆகியவற்றைச் செப்பணிடுதல்.

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள உவர் நிலங்களை, களர் நிலங்களை, நீர்பிடிப் புள்ள நிலங்களைப் பண்படுத்த ஒரு முன்னோடித் திட்டம் இருக்கிறது. (இனி செயல்படுத்தப்படும்.) தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் சந்தகுப்பம், திம்மாபுரம் என்னும் கிராமங்களில் 312 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத்தகைய நிலங்களைப் பண்படுத்தவருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு உவர், களர் நிலங்களின் தரமும் மண்ணைத் திருத்தும் விதமும் நேரில் விளக்கப்பெறும். 1969-70-ல் 100 ஏக்கர் பரப்புள்ள களர் நிலமும் உவர்நிலமும் பண்படுத்தப்படும். நீர்பிடிப்புள்ள களர் நிலங்களைத் திருத்தவதன் முக்கியத்துவத்தை அப்பகுதிவாரம் விவசாயிகளுக்கு நேரில் விளக்கப்பெறும். 1969-70-ல் 0.65 லட்ச ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) மண்வள அளவைத் திட்டம்.

இத் திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் மண்வள அளவு மறு ஆய்வு நடைபெற்ற வண்ணம் இருக்கும். இதனால் மண்ணின் தன்மை சண்டறியவும், அவைகளுக்கேற்ப வரிசை தரம், ரகம் இவற்றை ஏற்படுத்தி நானுவகையான மண்வகை வரம்புகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பல்வேறு பண்ணைப் பயிற்சிகளுக்கான நிலத்தின் தகுதியை நிர்ணயிக்க முடியும். 1968-69-க்கான இலக்காகிய 10 லட்சம் ஏக்கரில், 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி முடிய 7,38,700 ஏக்கரில் இவ்வேலை நடத்தெய்தியிருக்கிறது. 1969-70-ல் 10 லட்சம் ஏக்கரில் மண்வள மறு ஆய்வு நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 1.65 லட்சம் 1969-70, வரவு-செலவுப் பட்டியலில் வகை செய்யப்பெற்றுள்ளது.

(ஊ) குன்றுகள், சமவெளிகள் ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள விளை நிலங்களின் மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ள ஆராய்ச்சியும், திட்டமும்.

மண், நீர்வளப் பாதுகாப்பு முறைகளைக் கையாளத்தக்க இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்போம். அதன் வரைபடம், மண்ணின் தரம் முதலியவற்றை ஆய்ந்து மண்வளப் பாதுகாப்பான மதிப்பீட்டை உருவாக்குவோம். 1969-70-ல் சமவெளியில் 95,880 ஏக்கர் பரப்பளவிலும், குன்றுகளில் 1,560 ஏக்கர் பரப்பளவிலும், புலனாய்வு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 3.38 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) மாநிலப் பயிற்சி மைய நிலையங்கள் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் ஆதரவுத் திட்டம்.

அதிகாரிகள், உதவியாளர்கள் ஆகியோருக்கு மண்வளப் பாதுகாப்பும் அதை ஓட்டிய பொருள்களிலும் பயிற்சி தரப்படும். 1969-70-ல் நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் 60 உதவியாளர்களுக்கும் பயிற்சி வழங்கத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இதற்கென ரூ. 2.58 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1969 மார்ச் 18]

VIII. சிறு பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சிறுபாசனத் திட்டங்களை செயல்படுத்தும் வாய்ப்பு பெரிதும் இல்லை. எனவே வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவான் வேண்டி 1969-70-ல் பின்வரும் சிறுபாசன செயல் திட்டங்களை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது:—

1. புதுக் கிணறு மானியம்.
2. தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்.
3. கிணறுகளில் துளை போடுதல்.
4. வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள்.
5. கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்.
6. சமுதாயக் கிணறுகள்.

(1) புதுக் கிணறு மானியத் திட்டம்.

ஒரு புதுக் கிணறு அமைக்க, ஏற்படும் அமைப்புச் செலவில் 25 விழுக்காடு உதவித் தொகையாகக் கிடைக்கும். இவ்வுதவித் தொகை கிணறு ஒன்றுக்கு அதிக அளவாக ரூ. 500 வரையில் வழங்கப்படும். கோவை மாவட்டத்தில் தளவாடி பிரிக்காவைப் பொறுத்தவரை, அமைப்புச் செலவில் 50 விழுக்காடு தரப்படும். உதவித் தொகையின் அதிக அளவு கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வரையில் இருக்கும்.

i—4—1968 முதல் தரைக் கிணறு தோண்டுவதற்கு அரசு தந்துதவிய நேரடிச் கடன்கள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. அந்தக் கடன்களை நில அடமான வங்கிகள் இப்போது வழங்கி வருகின்றன. வேளாண்மைக் கென்று 1968-69-ல் நில அடமான வங்கிகள் வாயிலாகத் தரவிருக்கும் கடன் தொகையின் மதிப்பீடு ரூ. 13 கோடியாகும்.

(2) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்.

நீர் வளம் மிக்கப் பகுதிகளான செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் இந்த சிறப்பு வளப் பெருக்கத் திட்டம் தற்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது. இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்கள் போன்ற ஏனைய பகுதிகளுக்குப் புதிய சிறப்பு வளப்பெருக்கத் திட்டங்கள் யோசனையில் இருந்து வருகின்றன.

1967-68-ல் 1,286 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப் பெற்றுள்ளன. 1968-69-க்கு 1,600 குழாய்க் கிணறுகள் அகழ முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் குறிக்கோள் அளவு 2,500 கிணறுகள் ஆகும். இக் குறிக்கோள் அளவை நிறைவேற்றுவதற்கு உள்நாட்டு, அயல் நாட்டு புதுத்துளைக் கருவிகளை வாங்க இத் துறை நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

(3) கிணறுகளில் துளை போடுதல்.

இருக்கும் கிணறுகளிலேயே உட்புறங்களில் துளையிட்டுக் குடியானவர்கள் அதிக அளவில் நீரைப் பெற இத் திட்டம் உதவுகிறது. 1967-68-ல் 680 கிணறுகளில் துளைபோடப்பட்டுள்ளன. 1968-69-ல் 500 கிணறுகளில் இடமுறை கையாளப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் மேலும் 600 கிணறுகளில் இம் முறையை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

(4) வடிமுனை குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.

தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்கனவே செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள விரைவுத் திட்டம் 1969-70-ல் தொடர்ந்து நடைபெறும். 1967-68-ல் 2,488 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள்

1969 மார்ச் 18]

தோண்டப்பட்டன. 1968-69-ல் 2,200 கிணறுகள் அமைக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969-70-ல் நமது குறிக்கோள் அளவு 3,000 கிணறுகள் ஆகும்.

(5) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்.

கிணறுகளில் துளை போடுவதோடுகூட, இரூக்கும் கிணறுகளை ஆழப் படுத்தி நீர் நிறையக் கொள்ளுமாறு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பாறைப் பகுதிகளில் உள்ள கிணறுகளின் உட்கொள்ளும் அளவைப் பெரிதாக்க, இத் திட்டத்தின் மூலம் கடன்—உதவித் தொகை அடிப்படையில் வேளாண்மைத் துறையைச் சார்ந்த R.B. பிரிவுகளின் உதவி கிடைக்கும். குடியாணவர்கள் வெடிமருந்துகள் கிடைக்காமல் தவிப்பதை அகற்றும் பொருட்டு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான வெடிமருந்துகளை துறையினரோ தமது வசம் கையிருப்பில் வைத்திருக்கத் தர்மானக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கென முக்கியமான மைய நிலையங்களில் வெடி மருந்துச் சாலையுள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1967-68-ல் 463 கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப் பட்டன. 1968-69-ல் 700 கிணறுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. 1969-70-ல் 550 கிணறுகளை ஆழப்படுத்த உத்தேசித்துள்ளோம்.

(6) சமுதாயக் கிணறுகள்.

சிறு நிலங்களை உரிமையாகக் கொண்ட ஏழைக் குடியாணவர்களுக்குப் பாசன வசதிகளை உறுதிப்படுத்தவே இத்திட்டம் முக்கியமாகத் தீட்டப் பெற்றது. இக் குடியாணவர்கள் ஒன்றுக்கூடி பாசன சங்கம் அமைத்து அதன் வாயிலாக ஒரு சமுதாயக் கிணற்றைத் தோண்டிக்கொள்ள முடியும். கிணறு கூட்டும் செலவை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும். பாசன சங்கங்களுக்கு இறைவைக் குழாய்க் கருவிகள் வாங்குவதற்குப் போதிய கடன் வழங்கப்படும். இதற்கு மாற்றுத் திட்டமாக, சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஒன்றியமே இத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்தலாம். அமைப்புச் செலவுகளை பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றமோ அன்றி கூட்டுறவு சங்கமோ ஏற்றுக்கொள்ளும். 1969-70-க்கான குறிக்கோள் அளவு 30 சமுதாயக் கிணறுகள் ஆகும். இதனாகும் இத் திட்டத்தின்கீழ் 11 கிணறுகளுக்கு உத்தரவு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

IX. ஆயக்கட்டு வளர்ச்சி.

ஆயக்கட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பெரும் பாசனத் திட்டங்களில் நேர் விளக்கப் பண்ணைகள் தொடங்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் மூலம் பாயும் நீரைக்கொண்டு கழனிகளின் பெரும் பகுதி விளைவைக் கண்டு முதல் செய்யும் வகையில் பயிர் வளத்திற்கான பயிற்சிகளைச் செய்து காட்டமுடியும். 1968-69-ல் 206 நேர் விளக்கப் பண்ணைகளை பரம்பி குளம்—அலியார் பாசனத் திட்டப் பகுதிகளிலும், சித்தாரி-பட்டணங்கால் பகுதியில் 23 பண்ணைகளையும் தொடங்க அரசு அனுமதி தந்துள்ளது.

1968-69.

குறியீடு
அளவு. நிறைவேறிய
அளவு.

(1)

(2)

(3)

பரம்பிக்குளம்—அலியார் பாசனத் திட்டம்

206

140

சித்தாரி-பட்டணங்கால் பாசனத் திட்டம்

23

23

(1969-70-ல்) நான்காம் திட்டத்தின் முதலாம் ஆண்டில் 200 நேர் விளக்கப் பண்ணைகள் தொடங்க உத்தேசிக்கப் பெற்றுள்ளது.

[1969 மார்ச் 18]

X. பண்ணைக் கருவிகள்.

(i) டிராக்டர் வாடகைக்கு விடும் திட்டம்.

இத்திட்டத்தின்கீழ், ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களையும் உருள் ரக டிராக்டர்களையும் குடியானவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. தற்போது இத்தகைய 136 ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களையும் 50 உருள் ரக டிராக்டர்களையும் வைத்திருக்கிறது. இவற்றிற்கான வாடகைத்தொகை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே குறிக்கப்பெற்றன. இப்போது அவற்றின் ஓட்டும் செலவு உயர்ந்திருப்பதால் வாடகைக்கு விடுவது கட்டுப்படியாக வில்லை. எனவே அண்மையில் அரசு, டிராக்டர்களுக்கும், புல்டோசர்களுக்கும் ஆன வாடகைத் தொகையை 1—3—1969 முதல் மாற்றியமைத்துள்ளது.

1967-68-ல் 6,835 ஏக்கர் புதிய நிலங்களையும், 13,202 ஏக்கர் தரிசு நிலங்களையும் இத் திட்டத்தின் மூலம் பயிரிட ஏற்றவையாக மாற்றப் பெற்றன. 1968-69-ல் 7,610 ஏக்கர் பரப்பளவை சமனப்படுத்தவும் 20,300 ஏக்கர் பரப்பளவில் இயந்திர சாகுபடி செய்யவும் சாததியக் கூறுகள் இருப்பதாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1969-70-ல் 7,203 ஏக்கர் பரப்பளவைச் சமன் செய்யவும், 23,800 ஏக்கர் பரப்பளவில் இயந்திர சாகுபடி செய்யவும் வேண்டும் எனக் குறியீடு அளவாகக் கொண்டுள்ளோம். இதற்காகும் செலவு ரூ. 44 லட்சங்கள்.

1968-69-ல் ருஷ்யாவிலிருந்து 15.75 லட்சம் செலவில் 9 ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களும், அமெரிக்காவிலிருந்து ரூ. 48 லட்சம் செலவில் 40 டிராக்டர்களும் இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இவற்றில் ருஷ்யாவிலிருந்து 9 டிராக்டர்கள் வரப்பெற்றன. மூப்பது டிராக்டர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து விரைவில் வந்து சேரும் எனத் தெரிகிறது.

1969-70-ல் 10 ஊர்ந்து செல்லும் டிராக்டர்களையும் 10 உருள் ரக டிராக்டர்களையும் வாங்குவதென உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) டிராக்டர் தொழிற்கூடங்கள்.

1969-70-ல் இரு டிராக்டர் தொழிற்கூடங்கள் 'i' லட்ச ரூபாய் செலவில் தொடங்கப்படும். டிராக்டர்களை நிறுத்தவும், துளைக்கருவிகள் காற்று அழுக்கக் கருவிகள், கையால் துளைபோடும் கருவிகள் இவற்றை வைக்கவும் விதானத்தோடு கூடிய நான்கு கொட்டில்கள் ரூ. 6.44 லட்சம் செலவில் கட்டப்படும்.

(iii) டிராக்டர் வாடகை-உடைமைத் திட்டம்.

1968-69 கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறியுள்ளவாறு, 1—4—69 முதல் விவசாயிகளுக்கு வாடகை உடைமைத் திட்டத்தின்கீழ் டிராக்டர்களை வழங்கும் பொறுப்பை வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்வரும் பத்திகளில் அந் நிறுவனத்தின் வேலை முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனம்.

1968-69-ல் வேளாண்மைத் தொழில் நிறுவனம் டிராக்டர்கள், ஏனைய வேளாண்மைக் கருவிகள் ஆகியவற்றின் வாடகை உடைமையிலேயே கவனம் செலுத்தி வந்தது. அத்துடன் வேளாண்மைத் தொட்டியைத் தொழில்களையும் வேளாண்மைத் துறை பொறியியல்

1969 மார்ச் 18]

நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதில் நாட்டம் செலுத்திற்று. 1968-69-ல் அந்நிறுவனத்தின் உண்மையான சாதனைகள் பின்வருமாறு :—

டிராக்டர்கள்.

டிராக்டர்களுக்காக வழங்கிய கடன்களின் மொத்த எண்ணிக்கை. 287

டிராக்டர்களுக்கு அங்கீகரித்த மொத்த தொகை .. ரூபாய் 71.75

நிறுவனம் சமர்ப்பித்த வழங்கக்கோரும் உத்தரவுகள் .. லட்சம் 287

வழங்கிய பிரிவுகள் .. 61

பம்பு செட்டுகள்.

பம்பு செட்டுகளுக்காக வழங்கிய கடன்களின் மொத்த எண்ணிக்கை. 6,154

பம்பு செட்டுகளுக்கு அங்கீகரித்த மொத்த தொகை .. ரூபாய் 184.62

நிறுவனம் சமர்ப்பித்த வழங்கக்கோரும் உத்தரவுகள். 6,154

வழங்கிய பிரிவுகள் .. 2,668

1968-69-ல் இந்தியப் பேரரசு பின்வரும் டிராக்டர் தயாரிப்புகளை இம் மாநில குடியாணவர்களுக்கு வழங்குமாறு ஒதுக்கீடு செய்தது.

பிரிவுகள்.

ருஷ்யா உ. டி. 14 தயாரிப்பு	100
ருமேனியா தயாரிப்பு	50
சீட்டர் தயாரிப்பு	400
ஆர். எஸ். 09 செர்மன் தயாரிப்பு	100
	650

1969-70-ல், இந்நிறுவனம் 1,000 இறக்குமதியான டிராக்டர்களையும் 300 உள்நாட்டு டிராக்டர்களையும் விநியோகிக்க உத்தேசித்துள்ளது. ஆயிரம்செட்டு டிராக்டர் டயர்களையும் டியூப்களையும் இறக்குமதி செய்து, தட்டுப்பாட்டை நீக்கி குடியாணவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் அது ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

XI: குடியாணவர்களுக்குப் பயிற்சியுர், கல்வியும்.

இது மத்திய அரசின் ஆதரவில் நடைபெறும் திட்டம். பொதுவாக விவசாயிகளுக்குக் குறிப்பாக மிகு விளைச்சல் தரும் இனங்களைப் பயிரிடுவோருக்குப் பயிற்சி தருவதே இத் திட்டத்தின் குறிக்கோள் ஆகும். நிறுவனம் பயிற்சி திட்டத்தோடு தேர்ந்தெடுத்த முற்போக்கு விவசாயிகளின் பண்ணைகளில் உற்பத்தி முறைகளை நேர் விளக்கம் செய்து காட்டுவதும் இதில் அடங்கும். திருந்திய வேளாண்மை முறைகளை மேற்கொள்ளுமாறு குடியாணவர்களை உந்தும் சாதனைகளே, இத்தகு

[1969 மார்ச் 18]

நேர்வினாக்கங்கள் ஆகும். மூன்று உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் இந்நாட்டில் இயங்கி வருகின்றன. கோவை மாவட்டத்தில் பவானிசாகரில் ஒன்றும், வட ஆர்க்காட்டில் நவ்லாக்கில் ஒன்றும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதறையில் ஒன்றும் ஆகும். நான்காவது திட்டத்தில் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் ஆண்டுக்கு ஒன்றாக மேலும் மூன்று நிலையங்களைத் தொடங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குத் தொடக்கமாக 1969-70-ல் ஒரு கூடுதலான நிலையத்தை திருநெல்வேலியில் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் 22,675 உழவர்கள், பெண்கள், இளைஞாடியானவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஒரு மாவட்டத்தில் பயிற்சி தர முடியும் எனக் கருதப்படுகிறது.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சியும், கல்வியும்.

1968-69-ல், 13.48 லட்சம் ரூபாய் செலவு மதிப்பீட்டில் (சோதனை பண்ணைகளின் செலவு உட்பட) பல்வேறு திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. உணவு மானிய திட்டத்தைப் பரப்பும் அவசியத்தை உணர்ந்து தேர்ந்த காய்கறி இனங்களை, சிமங்குப் பயிரகளை வளர்ச்சி செய்வதில் தனிகவனம் செலுத்துகிறது. இவ்வாண்டு நடப்பில் காய்கறி விதைகள், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் சாகுபடி செய்வதற்காக பெரும் அளவில் விநியோகிக்கப்பெற்றன. இதிகாரும் பயிரிட வழங்கப்பெற்ற விதைகளை விட இவை தரத்தில் உயர்ந்தவை; கிடைத்த விளைச்சல் தரத்தக்கவை. இத்திறை விநியோகித்துள்ள விதைகள் சமவெளிகளில் பயிரிடப்படும் CO. 1 உருளைக்கிழங்கு, CO. 1 தக்காளி, CO. 1 அமராந்தஸ், டெல்கோஸ் லாப் லாப் CO. 2, CO. 3, CO. 4, CO. 5, CO. 1 உளுந்து, MCU 5 என்னும் பருத்தி இன விதை முதலியன.

CO. 1 உருளைக்கிழங்கு (சிம்லா) H.B. 1969-ல் இருந்து கடுமையற்ற சீதோஷ்ணமுள்ள சமவெளிகளில் பயிரிட ஏற்ற வளமுள்ள விதையாகத் தயாரிக்கப்பெற்றது. நாடு முழுவதும் பயிரிடுவதற்கு CO. 1 தக்காளி மிகவும் தகுதி வாய்ந்தது. CO. 1 அமராந்தஸ் சமையல், கொல்லைத் தோட்டங்களிலும், கோடை காலங்களில் குளக்கரை ஓரங்களிலும் கூட பயிரிடக்கூடியவை. தேர்ந்த வகையுள்ள நான்கு பருப்பு இனங்கள் (அவரை CO. 2, CO. 3, CO. 4, CO. 5) நாடு முழுவதும் பயிரிட மிகவும் உகந்தவையாகும். மேலும் CO. 1 உளுந்து ஒரு புதிய விதை (பஞ்சை இனம்) வடகிழக்குப் பருவக்காற்று வசம் காலங்களில் விதைக்கப்பெறும் பாசனம் தேவைப்படாத பயிராகும்.

T.M.V. 8, P.O.L. 1 என்ற இரு புதிய விதைகளை வேர்க்கடலையில் தயாரித்துள்ளோம். T.M. 8 என்பது கிளைலிட்டுச் சற்றே பரவும் தன்மையுடையது. மற்றொரு விதை P.O.L. வேர்க்கடலை. அது ஒரு ஹெக்டேரில் 1,480 கி. கிராம் கொத்துக்கள் (தோலுடன்) சராசரி விளைச்சலையும் தோலுரித்தபின் 79.9 விழுக்காடு ஒரு செண்டுக்கு விளைச்சலையும் 107 நாட்கள் கால அளவில் தரும்.

இது தவிர முதன் முதலாக கரிசல் மண் பகுதிகளில் பயிரிட ஏற்ற வகையில் சாப்பிளவர் (Safflower) என்னும் புதிய மேம்படுத்திய விதை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதை பயிரிட ஏற்ற இடங்கள் மதுரை, ராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள கரிசல் நிலப் பகுதியாகும்.

தகுதி வாய்ந்ததும் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிற பருத்தி விதைகளை, வலிவுள்ள வகையாக்கி, தயாரித்து, மேம்படுத்த இத்துறை எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் மன நிறைவைத் தருவதாகும். 1968-69-ல் விளைநிலங்களில் 165 நாட்களில் வளர்ச்சிபெற்று ஒரு ஹெக்டேரில் 1,910 கி. கிராம் கபாஸ் (Kapas) விளைச்சலைத் தரத்தக்க MCU. 5 என்ற புது விதை பருத்தி ரகம் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

1969 மார்ச் 18]

இந்தியாவின் பல்வேறு மைய நிலையங்களிலும் முன்னேறி வரும் ஆராய்ச்சிப் பணியினை இணைக்கவும் ஒன்று கூட்டவும் எடுக்கும் முயற்சியில், அரிசி, சிறு தானியங்கள், சோளம், எண்ணெய் வித்துக்கள் பற்றிய அகில இந்திய—ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன.

இத்தகைய அகில இந்திய திட்டத்தை மேற்கொண்டதால் ஏகோபித்து செயல்பட்டு ஒருங்கிணைந்த வகையில் அரிசி, சிறு தானியங்கள், சோளம், எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகியவை பற்றிய பெரும்பிரச்சினைகளை சமாளிக்க முடிந்தது.

மண்ணியலில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் தொடர்ந்து குறிப்பிடத் தக்கதாகவே இருக்கிறது. (i) மண் பயிர் உறவும் பயிர் வளர்ச்சி (ii) மண்தரத்தில் நுண் அணுக்கள் ஊட்டம் பயிலல் (iii) மண் அடிப்படையைக் கண்டறிதல் இவை பற்றி ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களாகவே நிறைவேறின. இப்போது தான் இத்திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டிருப்பதால் 1969-70-ல் தீவிர ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

கிழங்குப்பயிர்கள் பற்றிய மற்றொரு அனைத்திந்திய திட்டம் கோவையில் தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. மேலும் இந்திய வேளாண்மை ஆய்வுக் கழகம், பருப்பு, உருளை, காய்கறிகள், பழங்கள், முந்திரி, தென்னை, கழுகு, கால்நடைத் தீவனம், களர் நிலப் பாங்கு பற்றியும் அனைத்திந்திய திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது. இத்திட்டங்கள் புதிய நான்காவது திட்டத்தில் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்திய வேளாண்மை ஆய்வுக் கழகத்தின் ஒப்புதல் பெறும்போது 1969-70-ல் இத்திட்டங்கள் நமது மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்படும்.

முழுத் தேர்ச்சிப் பெற்ற துறைகள் சிலவற்றில் ஆராய்ச்சிக்கான செயல் முறைகள் விரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அணி செய்யும் மலர்க்குலத்தை, நாட்டின் விழுந்தியாய அமைந்த மலர் வள அமைப்புக்கலையை வகைப் படுத்துவது அவற்றில் ஒரு திட்டமாகும். இந்நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு மலர்க் குலப் பகுதியை நிறுள் ஊரகமுடன் அத்துறையில் பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன. இதுசாராம் ஆர்வமுட்டும் அளவுக்கு முன்னோடியாக பலன்கள் அருடயி நிற்கின்றன. ஆதாயம் தரும் வகையில் மார்க்களைத் தீவிர முறையில் உற்பத்தி செய்து நறுமணமுள்ள அதைத் தயாரிப்பில் ஆக்கம் பெற்று வருகிறது. நீலகிரியில் உள்ள கோட்டகிரி, தொட்டபெட்டா ஆகிய இரு நிலையங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அரசு செயற்கை மணை பற்றிய ஆய்வுச் சோதனைச் செய்ய அனுமதி வழங்கியுள்ளது. கோவை மாவட்டத்தில் உற்பத்தி, தாராபுரம் தாலுக்காக்களில் உள்ள சமவெளிகளிலும் இதுபோல சோதனை நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைக் கல்வி.

1965 ஜூன் திங்களில் மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் விரைவான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இறுதி இளம் அறிவியல் (வேளாண்மை) வகுப்புகள் 1968-69-ல் தொடங்கப்பெற்றன. வேளாண்மை பட்டதாரிகளின் முதல் அணி 1969 மே திங்களில் வெளிவரும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. முதலாம் நிரந்தர மாணவர் இல்லம், மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் கட்டி முடிக்கப்பெற்றுள்ளது. மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியில் இரண்டாம் நிரந்தர மாணவர் இல்லம் கட்டுவதற்கென ரூ. 13,10,000-க்கு அரசு ஒப்புதல் தந்திருக்கிறது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தமாக ரூ. 69.16 லட்சம் இந்நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தின் தென் மண்டலத்தின்கண் மதுரையில் அமைந்த வேளாண்மைக் கல்லூரியின் பயனும் இம்மண்டலத்தின் ஆய்வுப் பணிகளை மண்டல வாரியாக்கவும் ஒருங்கிணைக்கவும் உபபகுதிக்கான ஆய்வுகளை மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியின் பொறுப்பிலேயே ஒப்படைத்துவிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. பயிர் வளர்க்கும் பணிகளைத் தொடங்குகலும்,

[1969 மார்ச் 18]

ஆராய்ச்சி நடத்துவதும் கோவில்பட்டி, கன்னியாகுமரி, அம்பாசமுத்திரம், கொடைக்கானல் ஆகிய இடங்களில் இயங்கும் பல்வேறு ஆய்வுக்கூடங்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பது ஆகிய வேலைகள் இத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன. 1969-70-ல் தேர்ந்தெடுத்த நான்கு கலைப்பிரிவுகளுக்கு மட்டும் பட்ட மேற்படிப்புப் பாடத் திட்டத்தைத் தொடங்க உத்தேசித்துள்ளதை அமூல் படுத்துவதன் மூலம் மதுரை வேளாண்மை கல்லூரியின் தரம் மேல் பட்டப்படிப்பு கல்வி நிறுவனமாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியை மண்டல மைய நிலையமாக மட்டும் அதனை அங்கீகரிப்பதோடல்லாமல், ஆராய்ச்சித் துறையிலும், மேல்நிலைக் கல்வியிலும் அதனை வளர்ச்சி பெறச்செய்வதே அரசின் கருத்தாகும்.

1968-69-ல் இருந்து கோவை வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆய்வுக்கூடத்தில் பொதுப்பணித்துறையில் பணிபுரியும் பொறியாளர்களுக்கு வேளாண்மை முறைகள் பற்றிய புதியதோர் பாடத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இணைப்பு 2.

மாணியக் கோரிக்கை—17—மீனளம்

கொள்கை விளக்க குறிப்பு

தமிழ் நாட்டில் மீனள வளர்ச்சி.

நீண்ட கடற்கரையையும் பலப்பல நீர்த்தேக்கங்களையும் எரிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தமிழ்நாட்டு மீன் வளமும் கடல் மீன் வளமும் கொண்டு திகழ்கிறது. நமது உள்நாட்டுமக்கக் தொகையில் ஒரு பகுதியினர் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக இத்தொழிலையே நம்பியுள்ளனர். இவர்களின் பொருளாதார, சமூக நிலையை மேம்படுத்தக் கல்வி-சமூக-பொருளாதார, நலத் திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. மீனள வளர்ச்சியில் இதுவரையில் எல்லா வகையாலும் முயற்சி மேற்கொண்ட மீனளத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியின்கீழ் மீனள வளர்ச்சி படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இத்தொழிலுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. கரை சேரும் வசதிகளும் தங்கும் வசதிகளும் செய்யப்பட்டு, மீனள வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் ஆக்கம் அளிக்கப்படும். எதிர்கால மேம்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகள் மீனள வளர்ச்சியில் சிறப்பான பங்கேற்க வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு அரசு விரும்புகிறது. இந்த நோக்குடன், தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் அளிக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. மீன்பிடி படகுகளைக் கட்டுதல், படகுகள், கருவிகள் இவற்றைப் பேணுதல், மீன் உற்பத்தி செய்தல், அவற்றைப் பதனப்படுத்துதல், சேமித்து வைத்தல், பப்பிகளில் அடைத்தல், விற்பனை செய்தல், வழங்குதல், ஏற்றுமதி செய்தல் ஆகிய துறைகளில் தனியார் துறையும் கூட்டுறவுத் துறையும் அதிக அளவு பங்கு கொள்ளவேண்டிய தருணம் இதுவே.

2. தமிழ்நாட்டிலுள்ள சென்னை மாநகர் உட்பட்ட பதினென்கு மாவட்டங்களில் ஏழு மாவட்டங்கள் கடற் பகுதிகளைக் கொண்டனவாகும். இவை வங்காள விரிகுடா, இந்து பெருங் கடல், அரபிக்கடல் ஆகியவற்றை எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளன. இங்கு ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கடற்கரையுள்ளது. 7,90,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள உள்நாட்டு நீர் நிலைகளும் உள்ளன. இந்த உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில், பெரிய நீர்த்தேக்கங்களும், பாசன எரிகளும், பிற கிராம எரிகளும் அடங்கும். இவற்றில் ஆண்டு ஒன்றுக்குச் சுமார் 1,16,000 டன் மீன் உற்பத்தி செய்யலாம். கடல் மீன் பிடிக்கும் பணி ஓரளவுக்கு மட்டும் நாட்டுப் படகுகள் மூலமும் சிறு இயந்திரப் படகுகள் மூலமும் செய்யப்பட்டு வந்த போதிலும் ஆண் டொன்றுக்குச் சுமார் 2,05,000 டன் கிடைக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள